

அமரர். திரு. சாமித்தம்பி வடிவேல்

அவர்களின்

முப்பத்தோராம் நாள் நினைவு மலர்

மத்திய முகாமை

பிறப்பிடமாகவும்

பெரியநீலாவணையை

வாழ்விடமாகவும் கொண்டு

23-06-2020 இல்

இறைபதம் எய்திய எங்களின்

அன்புத்தெய்வம்

அமரர்.

திரு. சாமீத்தம்பி வடிவேல்

அவர்களின் நினைவாக

23-07-2020 அன்று

முப்பத்தோராம் நினைவு நாளில்

குடும்பத்தினரால் இம் மலர்

வெளியிடப்படுகின்றது.

உ
சிவமயம்

சமர்ப்பணம்

மண்ணிலே நல்லவண்ணம்
மகிழ்வறவே வாழ்ந்து சிறந்து
எண்ணிலா நலங்கள் சுமந்து
ஏற்றமுறு வாழ்வைத் தந்து
பன்னரிய பெருமை சுமந்து
பாரினிலே உழைப்பால் உயர்ந்து
கண்மணியாய்த் திகழ்ந்த எங்கள்
குடும்பத்தின் குல விளக்கு
விண்புகுந்த தலைவர் தமக்கு
சமர்ப்பணமாம் இம்மலர் தான்.

குடும்பத்தினர்.

மண்மகிழ்:
03-07-1960

கண்நெகிழ்:
23-06-2020

அமர்ர்.
திரு. சாமித்தம்பி வழவேல்

அமரர். திரு. சாமித்தம்பி வடிவேல் அவர்களின் வாழ்க்கைக் குறிப்பு

இலங்கைத் தீவின் மூன்று இனங்களும் சேர்ந்து வாழும் அம்பாறை மாவட்ட மத்திய முகாமில் சாமித்தம்பி, தங்கப்பிள்ளை அவர்களுக்கு தெய்வநாயகம், கந்தராசா, நேசமணி, கிருஸ்ணபிள்ளை, தங்கமணி, முருகேசு, சிதம்பரப்பிள்ளை (அதிபர்), கருணாகரன் (கனடா) ஆகிய சகோதர சகோதரிகளுடன் ஆறாவது மகனாக பிறந்தார்.

03-07-1960 இல் பிறந்த இவர் சவுதி அரேபியாவில் 10 வருடங்கள் தொழில் புரிந்த பின்னர் இரத்தினம், கிருபாவதி ஆகியோரின் மகனும், பாரதியார் (ஓய்வு பெற்ற போக்குவரத்து பரிசோதகர்), ஈஸ்வரி, ஜெயராணி, சந்திரபதி (ஓய்வு பெற்ற மேற்பார்வையாளர்), மதனகோபாலன் (டாக்டர்), வசந்தாதேவி (ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியை), வசந்தகுமார், சுபத்திராதேவி (லண்டன்), இளங்கோ (ஜேர்மனி) ஆகியோரின் கடைசி சகோதரியுமான அரசசேவையில் முகாமைத்துவ சேவை உத்தியோகத்தராக பணிபுரிந்த பாண்டிருப்பை சேர்ந்த வசந்த லெட்சுமியை மணந்து கொண்டார். விஜய் எனும் பாசமிகு பிள்ளைச் செல்வத்துடன் சிறப்புற வாழ்ந்து வந்த இவர் இளைப்பாறிய காலகட்டங்களில் பாசமிகு கணவராகவும், தந்தையாகவும், மாமனாராகவும் மனைவி, மகன், மருமகள் ஜெரன்சியாவுடன் பாசத்துடனும், மகிழ்ச்சியுடனும் வாழ்ந்து வந்தார்.

சிவபக்தனான இவர் தினமும் மூன்று வேளை வழிபாடு செய்வதுடன் பாண்டிருப்பு மாணிக்கப்பிள்ளையார் மற்றும் பாண்டிருப்பு திரௌபதை அம்மன் ஆலயங்களுக்கும் சென்று பக்தி கொண்டிருந்தார்.

திருமணமான காலத்தில் இருந்து இறைவனடி சேரும்வரை பெரியநீலாவணையில் வசித்து வந்த இவர் அயலவர்களுடனும், உறவினர்களுடனும், நண்பர்களுடனும் பண்பாக பழகி எல்லோரையும் இன்முகத்துடன் வரவேற்று உபசரிப்பதில் சிறந்து விளங்கினார். அன்னார் ஈற்றில் நோய்வாய்ப்பட்டு 23-06-2020 அன்று எம்பெருமான் சிவபெருமான் பாதமலரை சென்றடைந்தார்.

அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைய பிரார்த்திப்போமாக
ஓம்சாந்தி! ஓம்சாந்தி!! ஓம்சாந்தி!!!

பிள்ளையார் கதை

காப்பு

கரும்பும் இளநீரும் காரெள்ளுந் தேனும்
விரும்பும் அவல்பலமும் மேன்மேல் - அருந்திக்
குணமுடைய நாய்வந்து குற்றங்கள் தீர்க்குங்
கணபதியே இக்கதைக்குக் காப்பு.

திருவிளக்கு மான்மருகா சேவதனில் ஏறி
வரும்அரன்றாள் ஈன்றருளு மைந்தா - முருகனுக்கு
முன்பிறந்த யானைமுகவா உனைத்தொழுவேன்
என்கதைக்கு நீயென்றுங் காப்பு.

வீநாயகர் துதி

திருவாக்குஞ் செய்கருமாங் கைகூட்டும் செஞ்சொற்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் - உருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரும் ஆனைமுகத் தானைக்
காதலாற் கூப்புவர்தம் கை.

ஒற்றை மருப்பும் ஓரிரண்டு கைத்தலமும்
வெற்றி புனைந்த விழிமூன்றும் - பெற்றதொரு
தண்டைக்கால் வாரணத்தைத் தன்மனதில் எப்பொழுதுங்
கொண்டக்கால் வாராது கூற்று.

பாலும் தெளிதேனும் பாகும் பருப்பும் இவை
நாலும் கலந்துனக்கு நான்தருவேன் - கோலஞ்செய்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தாமணியே நீ எனக்குச்
சங்கத் தமிழ்மூன்றுந் தா.

சப்பாணி

எள்ளுப் பொரிதேன் அவல்அப்பமிக்கும் பயறும் இளநீரும்
வள்ளிக் கிழங்கும் மாம்பழமும், வாழைப்பழமும், பலாப்பழமும்
வெள்ளைப்பாலும், மோதகமும் விரும்பிப் படைத்தேன் சந்நிதியில்
கொள்ளைக் கருணைக் கணபதியேகொட்டி அருள்க சப்பாணி,
சண்டப் பெருச்சாளி ஏறிச் சடைகொண்டு வையத் துலாவி,
அண்டத் தமரர் துதிக்க அடியார்க்கு அருளும் பிரானே,
எண்திக்கும் அன்பர்கள் பார்க்க இணையற்ற பேரொளி வீசக்,
குண்டைக் கணபதி நம்பி கொடுங்கையாற் சப்பாணி கொட்டே.

சரஸ்வதி கൃதி

புத்தகத்து உள்ளுறை மாதே பூவில் அமர்ந்திடு வாழ்வே
வித்தகப் பெண்பிள்ளை நங்காய் வேதப் பொருளுக் கிறைவீ
முத்தின் குடையுடை யாளே மூவுல குந்தொழு தேத்துஞ்
செப்புக் கவித்த முலையாய் செவ்வரி யோடிய கண்ணாய்
தக்கோலந் தின்னும் வாயாய் சரஸ்வதி என்னும் திருவே
எக்காலமும் உன்னைத் தொழுவேன் இயல்இசை நாடகம் என்னும்
முத்தமிழ்க் கல்விகள் எல்லாம் முழுதும் எனக்கருள் செய்துஎன்
சித்தந் தனிர்நீ இருந்து திருவருள் செய்திடு வாயே.

அதிகாரம்

பொன்னிறங் கடுக்கும் புனர்செவி குடுமித்
தென்மலை இருந்த சீர்சால் முனிவன்
கந்த மும்மதக் கரிமுகன் கதைதனைச்
செந்தமிழ் வகையாற் தெளிவுறந் செப்பினன்
அன்னதிற் பிறவில் அரிறபத் திரட்டித்
தொன்னெறி விளங்கச் சொல்லவன் கதையே.

கதை

மந்திர கிரியில் வடபால் ஆங்கோர்
இந்துதவழ் சோலை இராசமா நகரியில்
அந்தணன் ஒருவனும் ஆயிழை ஒருத்தியுஞ்
சுந்தரப் புதல்வரைப் பெறுதல் வேண்டிக்
கடவுள் ஆலயமுங் கடிமலர்ப் பொய்கையும்
தடநிழற் பள்ளியுந் தாம்பல சமைத்துப்
புதல்வரைத் தருகெனப் பொரப்பரசு ஈன்ற
மதர்விழி பாகனை வழிபடு நாளின்
மற்றவர் புரியு மாதவங் கண்டு
சிற்றிடை உமையாள் சிவனடி வணங்கிப்
பரனே சிவனே பல்லுயிர்க்கு உயிரே
அரனே மறையவர்க்கு அருள்புரிந்து அருளென
அந்தஅந் தணனுக்கு இந்தநற் பிறப்பில்
மைந்தரில் லைஎன்று மறுத்துஅரன் உரைப்ப

எப்பரி சாயினும் எம்பொருட்டு ஒருசுதன்
 தப்பிலா மறையோன் தனக்குஅருள் செய்கென
 எமையா ளுடைய உமையாள் மொழிய
 இமையா முக்கண் இறைவன் வெகுண்டு
 பெண்சொற் கேட்டல் பேதமை என்று
 பண்சொற் பயிலும் பாவையை நோக்கிப்
 பேதாய் நீபோய்ப் பிறவென மொழிய
 மாதுமை அவளும் மனந்தளர்வு உற்றுப்
 பொன்றிடும் மானிடப் புன்பிறப்பு எய்துதல்
 நன்றல் என்றே நடுக்கமுற்று உரைப்பக்
 கறைமிடற்று அண்ணல் கருணை கூர்ந்து
 பிறைநுதல் அவட்குநீ பிள்ளையாகச்
 சென்றவன் வளர்ந்து சிலபகல் கழித்தால்
 மன்றல்செய்து அருள்வோம் வருந்தலை என்று
 விடைகொடுத்து அருள விலங்கன்மா மகளும்
 பெடைமயிற் சாயற் பெண்மக வாகித்
 தார்மலி மார்பன் சதுர்மறைக் கிழவன்
 சீர்மலி மனைவி திருவயிற்று உதித்துப்
 பாவையுஞ் சிற்றிலும் பந்தொடு கழங்கும்
 யாவையும் பயின்ற இயல்பினள் ஆகி
 ஐயாண்டு அடைந்தபின் அன்னையும் அத்தனும்
 மையார் கருங்குழல் வாணுதல் தன்னை
 மானுட மறையோர்க்கு வதுவை செய்திடக்
 கானமர் குழலியைக் கருதிக் கேட்பப்
 பிறப்புஇறப்பு இல்லாப் பெரியோற்கு அன்றி
 அறத்தகு வதுவைக்கு அமையேன் யான்என
 மற்றவன் தன்னை உன் மணமகனாகப்
 பெற்றிடல் அரிதெனப் பெயர்த்தவர் பேச
 அருந்தவ முயற்சியால் அணுகவேன் யான்எனக்
 கருந்தட நெடுங்கண் கவுரியங்கு உரைப்ப
 மருமலி கமல மலர்த்தடத்து அருகிற்
 தருமலி நிழல்தவச் சாலையது அமைத்துப்
 பணியணி பற்பல பாங்கியர் சூழ
 அணிமலர்க் குழல்உமை அருந்தவம் புரிதலும்
 அரிவை தன் அருந்தவம் அறிவோம் யாம்என்

இருவரும் அறியா இமையவர் பெருமான்
 மானிடம் ஏந்தும் வண்ணமது ஒழிந்து
 மானிட யோக மறையவன் ஆகிக்
 குடையொடு தண்டுநற் குண்டிகை கொண்டு
 மடமயில் தவம்புரி வாவிக்க கரையிற்
 கண்ணுதல் வந்து கருணை காட்டித்
 தண்ணறுங் கூந்தல் தையலை நோக்கி
 மின்பெறு நுண்ணிடை மெல்லிய லாய்நீ
 என்பெறத் தவம்இங்கு இயற்றுவது என்றலங்
 கொன்றைவார் சடையானைக் கூடஎன்று உரைத்தலும்
 நன்றுஎனச் சிரித்து நான்மறை யோனும்
 மாட்டினில் ஏறி மான்மமுத் தரித்துக்
 காட்டினிற் கூடலையிற் கணத்துடன் ஆடிப்
 பாம்பும் எனும்பும் பஃறலை மாலையுஞ்
 சாம்பரும் அணிந்து தலையொடு ஏந்திப்
 பிச்சைகொண்டு உழுளும் பித்தன் தன்னை
 நச்சிநீர் செய்தவம் நகைதரு நுமக்கெனப்
 பூங்கொடி அருந்தவம் பூசுரன் குலைத்தலும்
 ஆங்கவள் நாணமுற்று அணிமனை புகுதச்
 சேடியர் வந்து செழுமலர்க் குழலியை
 வாடுதல் ஒழிகென மனமிகத் தேற்றிச்
 சிந்தூர வாணுதற் சேடியர் சிலர்போய்த்
 தந்தையாய் இருவர் தாளினை வணங்கி
 வாவிக்க கரையில் வந்தொரு மறையோன்
 பாவைதன் செங்கையைப் பற்றினன் என்றலுந்
 தோடலர் கமலத் தொடைமறை முனியை
 ஆடக மாடத் தனிமனை கொணர்கஎன
 மாடக யாழ்முரல் மங்கையர் ஓடி
 நீடிய புகழாய் நீ எழந்து அருள்ளை
 மைமலர்க் குழலி வந்துஎனை அழைக்கில்
 அம்மனைப் புகுவன்என்று அந்தணன் உரைத்தலும்
 பொற்றொடி நீபோய்ப் பொய்கையில் நின்ற
 நற்றவ முனியை நடாத்திக் கொணர்கென
 சிவனை இகழ்ந்த சிற்றறிவு உடையோன்
 அவனையான் சென்றிங்கு அழைத்திடேன் என்று
 சிற்றிடை மடந்தையுஞ் சீறின ளாகி
 மற்றைய மாதர் மதிமுகம் நோக்கி

நெற்றியிற் கண்ணுடை நிமலனுக்கு அல்லவென்
 பொற்பமர் கொங்கை பொருந்துதற்கு அரிதால்
 மானிட வேட மறையவன் தனக்கு
 யான்வெளிப் படுவதில்லைஎன்று இசைப்ப
 மனையிடை வந்த மாமுனி தன்னை
 இணையடி தொழுதல் இளையோர்க்கு இயல்பெனத்
 தந்தையுந் தாயுந் தகைபெற மொழியச்
 சிந்தை குளிர்ந்து சீறுதல் ஒழிந்து
 தாய்சொல் மறுத்தல் பாவம் என்று அஞ்சி
 ஆயிழை தானும் அவன்எதிர் சென்று
 சுற்றிவந்து அவனடி சுந்தரி வணங்கி
 மற்றவன் தன்னை மனையிற் கொணர்ந்து
 ஆதியம் பகவற்கு அன்பன் ஆகும்
 வேதியன் பழைய விருத்தன்என்று எண்ணி
 ஆசனம் நல்கி அருக்கிய முதலாப்
 பாதபூ சனைகள் பண்ணிய பின்னர்ப்
 போனகம் படைத்துப் பொரிக்கறி பருப்புநெய்
 ஆன்பால் மாங்கனி அழகிய பலாச்சுளை
 தேன்கத லிப்பழுஞ் சீர்பெறப் படைத்து
 அந்தணன் தன்னை அமுது செய்வித்துச்
 சந்தனங் குங்குமச் சாந்திவை கொடுத்துத்
 தக்கோ லத்தொடு சாதிக்காயும்
 கற்பூரத்தொடு கவின்பெறக் கொண்டு
 வெள்ளிலை அடைக்காய் விளங்கிய பொன்னின்
 ஒள்ளிய தட்டில் உவந்துமுன் வைத்துச்
 சிவன்எனப் பாவனை செய்து நினைந்து
 தவமுறை முனிவனைத் தாளினை வணங்கத்
 தேனமர் குழலி திருமுகம் நோக்கி
 மோனமா முனிபுன் முறுவல் காட்டிக்
 கற்றைச் சடையுங் கரமொரு நான்கும்
 நெற்றியில் நயனமும் நீல கண்டமும்
 மானும் மழுவும் மலர்க்கரத்து இலங்கக்
 கூன்மதி நிலவுங் கொழித்திட முடிமேல்
 வரந்தரு முதல்வன் மடமயில் காணக்
 சுரந்ததன் உருவங் காட்டிமுன் நிற்ப

மரகத மேனி மலைமகள் தானும்
 விரைவொடுஅங் கவன்அடி வீழ்ந்துஇறைஞ் சினளே
 அரிஅயன் இந்திரன் அமரர் விஞ்சையர்
 கருடர் கின்னரர் காய வாசியர்
 ஏதமில் முனிவர் அவுணர் இராக்கதர்
 பூதர் இயக்கர்கிம் புருடர் அலகை
 சித்தர் தாரகைக்கந் தருவர்கள் முதலாய்க்
 கணிக்கரும் பதினெண் கணத்தில்உள் ளவரும்
 மணிக்கருங் களத்தனை வந்தடைந்து அதன்பின்
 மன்றலங் குழலிக்கு வதுவைநாள் குறித்துத்
 தென்றல்வந்து இலங்கு முன்றில் அகத்துப்
 பொன்திகழ் பவளப் பொற்கால் நாட்டி
 மாணிக் கத்தால் வளைபல பரப்பி
 ஆணிப்பொற் தகட்டால் அழகுற வேய்ந்து
 நித்தில மாலை நிரைநிரை தூக்கிப்
 பத்திகள் தோறும் பலமணி பதித்துத்
 தோரணம் நாட்டித் துகில்விதா னித்துப்
 பூரணப் பொற்குடம் பொலிவுற வைத்துத்
 திக்குத் தோற்றுந் திருவிளக்கு ஏற்றிப்
 பக்திப் படர்முளைப் பாலிகை பரப்பிக்
 கன்னலுங் கமுகுங் கதலியும் நாட்டிப்
 பன்மலர் நாற்றிப் பந்தர்சோ டித்து
 நலமிகு கைவலோர் நஞ்சுஅணி மிடற்றனைக்
 குலவிய திருமணக் கோலம் புனைந்தார்
 வருசுரர் மகளிர் மலைமகள் தன்னைத்
 திருமணக் கோலஞ் செய்தனர் ஆங்கே
 எம்பிரா னையும் இளங்கொடி தன்னையும்
 உம்பர் எல்லாம் ஒருங்குடன் கூடிக்
 கடல்என விளக்குங் காவணந் தன்னிற்
 சுடர்விடு பவளச் சுந்தரப் பலகையின்
 மறைபுகழ்ந்து ஏத்த மகிழ்ந்துஉட னிருத்திப்
 பறையொலி யோடு பனிவளை ஆர்ப்ப
 வதுவைக்கு எற்ற மறைவிதி நெறியே
 சதுர்முகன் ஓமச் சுடங்குகள் இயற்றத்
 தறுகலன் ஒளிபொற் தாலி யூட்டிச்

சிறுமதி நுதலியைச் சிவன்கைப் பிடித்தபின்
 அரிவலஞ் சூழ எரிவலம் வந்து
 பரிவுடன் பரிமளப் பாயலில் வைகிப்
 போதணி கருங்குழற் புவைதன் னுடனே
 ஓதநீர் வேலைசூழ் உஞ்சைஅம் பதிபுக
 ஏரார் வழியின் எண்திசை தன்னைப்
 பாரா தேவா பனிமொழி நீளன
 வரும்கருங் குழலாண் மற்றும்உண் டோளனத்
 திருந்திழை மடந்தை திரும்பினள் பார்க்கக்
 களிறும் பிடியும் கலந்துவிளை யாடல்கண்டு
 ஒளிர்மணி பூணாள் உரவோன் உடனே
 இவ்வகை யாய்விளை யாடுவோம் ஈங்கென
 அவ்வகை அரணும் அதற்குடன் பட்டு
 மதகரி உரித்தோன் மதகரி யாக
 மதர்விழி உமைபிடி வடிவம் தாகிக்
 கூடிய கலவியிற் குவலயம் விளங்க
 நீடிய வானோர் நெறியுடன் வாழ
 அந்தணர் சிறக்க வானினனம் பெருகச்
 செந்தழல் வேள்விவேத ஆகமஞ் சிறக்க
 அறம்பல பெருக மறம்பல சுருங்கத்
 திறம்பல அரசர் செகதலம் விளங்க
 வெங்கரி முகமும் வியன்புழைக் கையோடு
 ஊங்கர தலமும் மலர்ப்பதம் இரண்டும்
 பவளத்து ஒளிசேர் பைந்துவர் வாயுந்
 தவளக் கிம்புரித் தடமருப்பு இரண்டும்
 கோடிசூ ரியர் போற் குலவிடு மேனியும்
 பேழைபோல் அகன்ற பெருங்குட வயிறும்
 நெற்றியில் நயனமும் முப்புரி நூலுங்
 கற்றைச் சடையுங் கனகநீண் முடியுந்
 தங்கிய முறம்போல் தழைமடிச் செவியுமாய்
 ஊங்கரத்து அண்ணல் வந்துஅவ தரித்தலும்
 பொங்கர அணிந்த புண்ணிய மூர்த்தியும்
 மங்கை மனமிக மகிழ்ந்துடன் நோக்கி
 விண்ணு ளோர்களும் விரிந்தநான் முகனும்
 மண்ணு ளோர்களும் வந்துனை வணங்க

ஆங்கவர் தங்கட்கு அருள்சுரந்து அருளித்
 தீங்கது தீர்த்துச் செந்நெறி அளித்துப்
 பாரண மாகப் பலகனி யருந்தி
 ஏரணி ஆலின்கீழ் இனிதிரு என்று
 பூதலந் தன்னிற் புதல்வனை இருத்திக்
 காதல்கூர் மடநடைக் கன்னியுந் தானும்
 மைவளர் சோலை மாநகர் புகுந்து
 தெய்வ நாயகன் சிறந்தினிது இருந்தபின்
 வானவ ராலும் மானுட ராலுங்
 கானமர் கொடிய கடுவிலங் காலுங்
 கருவிக ளாலுங் கால னாலும்
 ஒருவகை யாலும் உயிர்அழி யாமல்
 திரம்பெற மாதவஞ் செய்துமுன் னாளில்
 வரம்பெறு கின்ற வலிமையி னாலே
 ஐமுகச் சீயமொத் தடற்படை சூழக்
 கைமுகம் படைத்த கயமுகத்து அவுணன்
 பொன்னுலகு அழித்துப் புலவரை வருத்தி
 இந்நிலத்தவரை இடுக்கண் படுத்திக்
 கொடுத்தொழில் புரியுங் கொடுமைகண்டு ஏங்கி
 அடுத்தொழிற் குலிசத்து அண்ணலும் அமரருங்
 கறைபடு கண்டக் கடவுளைப் போற்றி
 முறையிடக் கேட்டு முப்புரம் எரித்தோன்
 அஞ்சலீர் என்று அவர்க்கு அபயங் கொடுத்தே
 அஞ்சகைக் கரிமுகத்து அண்ணலை நோக்கி
 ஆனைமா முகத்து அவுணனொடு அவன்தன்
 சேனைகள் முழுவதுஞ் சிந்திடப் பொருது
 குன்றுபோல் வளர்ந்த குறட்படை கூட்டி
 வென்றுவா என்று விடைகொடுத்து அருள
 ஆங்கவன் தன்னொடு அமர்பல உடற்றிப்
 பாங்குறும் அவன்படை பற்றறக் கொன்றபின்
 தேர்மிசை ஏறிச் சினங்கொடு செருவிற்
 கார்முகம் வளைத்த கயமுகா சுரன்மேல்
 ஒற்றை வெண் மருப்பை ஒடித்தவன் உரத்திற்
 குற்றிட எறிந்தான் குருதிசோர்ந் திடவே
 சோர்ந்தவன் வீழ்ந்து துண்ணென எழுந்து

வாய்ந்தழ டிகமாய் வந்துஅவன் பொரவே
வந்த மூடிகத்தை வாகனம் ஆக்கி
எந்தை விநாயகன் ஏறினன் இப்பால்
எறிந்தவெண் மருப்புஅங்கு இமைநொடி அளவிற்
செறிந்தது மற்றவன் திருகரத் தினிலே
வெல்லவைக் கதிர்வேல் விழிபடைத்து அருளுந்
வல்லவை தனைத்தன் மனைஎன மணந்தே
ஓகையோடு எழுந்தாங்கு உயர்படை சூழ
வாகையும் புனைந்து வரும்வழி தன்னிற்
கருச்சங் கோட்டிற் கயல்கமுகு ஏறுந்
திருச்செங் காட்டிற் சிவனைஅர்ச் சித்துக்
கணபதீச் சரம் எனுங் காரண நாமம்
பணபதி புகழ்தரு பதிக்குஉண் டாக்கிச்
சங்கரன் பார்ப்பதி தனிமன மகிழ
இங்கு வந்து அன்புடன் எய்திய பின்னர்க்
கணங்களுக்கு அரசாய்க் கதிர்முடி சூட்டி
இணங்கிய பெருமைபெற்று இருந்திட ஆங்கே
தேவர்கள் முனிவர் சித்தர்கந் தருவர்
யாவரும் வந்திவன் ஏவல்செய் திடுநாள்
அதிகமாய் உரைக்கும் ஆவணித் திங்களின்
மதிவளர் பக்கம் வந்திடு சதுர்த்தியில்
விநாயகருக்கு உரிய விரதம் என்றுஎண்ணி
மனாதிகள் கழித்து மரபொடு நோற்றார்
இப்படி நோற்றிட்டு எண்ணிய பெருநாள்
ஓப்பரும் விரதத்து உறுமொரு சதுர்த்தியில்
நோற்றுநற் பூசை நுடங்காது ஆற்றிப்
போற்றிசெய் திட்டார் புலவர் ஐங்கரனை
மருமலர் தூவும் வானவர் முன்னே
நிருமலன் குமரன் நிருத்தம் புரிந்தான்
அனைவரும் கைதொழுது அடிஇணை போற்ற
வனைகழற் சந்திரன் மனச்செருக்கு அதனால்
பேழைபோல் வயிறும் பெருத்தகாத் திரமும்
தாழ்துளைக் கையுந் தழைமுறைச் செவியுங்
கண்டனன் நகைத்தான் கரிமுகக் கடவுளுந்

கொண்டனன் சீற்றங் குபேரனை நோக்கி
 என்னைக் கண்டிங்கு இகழ்ந்தனை சிரித்தாய்
 உன்னைக் கண்டவர் உரைக்கும்இத் தினத்திற்
 பழியொடு பாவமும் பலபல விதனமும்
 அழிவுமெய் துவரென்று அசனிபோற் சபித்தான்
 விண்ணவர் எல்லாம் மிகமனம் வெருவிக்
 கண்ணருள் கூறுங் கடவுள்இத் தினத்திற்
 கோரவெஞ் சினமிகக் கொண்டனன் அந்நாள்
 மார்கழித் திங்கள் மதிவளர் பக்கஞ்
 சதயந் தொட்ட சட்டினல் விரதமென்று
 இதயத்து எண்ணி யாவரும் நோற்றார்
 இப்புவி மாந்தர் இயம்பிய விரதம்
 வைப்புடன் நோற்ற வகைஇனிச் சொல்வாம்
 குருமணி முடிபுனை குருகுலத் துதித்த
 தருமனும் இளைய தம்பியர் நால்வருந்
 தேவகி மைந்தன் திருமுகம் நோக்கி
 எண்ணிய விரதம் இடையூறு இன்றிப்
 பண்ணிய பொழுதே பலிப்பு உண்டாகவுஞ்
 செருவினில் எதிர்த்த செறுநரை வென்று
 மருமலர்ப் புயத்தில் வாகை சூடவும்
 எந்தத் தெய்வம் எவ்விர தத்தை
 வந்தனை செய்யில் வருநமக்கு உரையெனப்
 பாட்டளி துதையும் பசுந்துழாய் மார்பனூங்
 கேட்டருள் வீரனைக் கிளர்த்துதல் உற்றான்
 அக்குநீ றணியும் அரன்முதல் அளித்தோன்
 விக்கினந் தீர்க்கும் விநாயகமூர்த்தி
 ஓடவைத் திடும்பொன் ஒத்தஒளி விளங்குங்
 கோடி சூரியர்போற் குலவிய மேனியன்
 கடகரி முகத்தோன் காத்திரம் பெருத்தோன்

தடவரை போலுஞ் சதுர்ப்பயம் உடையோன்
 சர்வ ஆபரணமுந் தரிக்கப் பட்டவன்
 உறுமதிக் குழவிபோல் ஒருமருப் படையோன்
 ஒருகையிற் தந்தமும் ஒருகையிற் பாசமும்
 ஒருகையில் மோதகம் ஒருகையிற் செஞ்செய்
 உத்தம மாலையோன் உறுநினை வின்படி
 சித்திசெய் வதனாற் சித்திவி நாயகன்
 என்று இமை யவரும் யாவருமந் துதிப்ப
 நன்றி தருந்திரு நாமம் படைத்தோன்
 புரவலர் காணப் புறப்படும் போதுஞ்
 செருவினில் யுத்தஞ் செய்திடும் போதும்
 வித்தியா ரம்பம் விரும்பிடும் போதும்
 உத்தியோ கங்கள் ஊற்றிடும் போதும்
 ஆங்கவன் தன்னை அருச்சனை புரிந்தால்
 தீங்குறாது எல்லாஞ் செய்ம உண் டாகும்
 கரதலம் ஐந்துடைக் கணபதிக்கு உரிய
 விரதம்ஒன் றுளதுஅதை விரும்பினோற் றவர்க்குச்
 சந்ததி தழைத்திடுஞ் சம்பத்து உண்டாம்
 புந்தியில் நினைந்த பொருள்கை கூடும்
 மேலவர் தம்மையும் வென்றிட லாம்எனத்
 தேவகி மைந்தன் செப்பிடக் கேட்டு
 நுவலரும் விரதம் நோற்றிடும் இயல்பும்
 புகர்முகக் கடவுளைப் பூசைசெய் விதமும்
 விரித்தெமக்கு உரைத்திட வேண்டுமென்று இரப்ப
 வரைக்குடை கவித்தோன் வகுத்துரை செய்வான்
 தேருநீர் ஆவணித் திங்களின் மதிவளர்
 பூர்வ பக்கம் புணர்ந்திடு சதுர்த்தியின்
 முந்தும் புரரியின் முறைநீர் படிந்து
 சந்தி வந்தனந் தவறாது இயற்றி

அத்தினம் அதனில் ஐங்கரக் கடவுளைப்
 பத்தியோடு அர்ச்சனை பண்ணுதல் வேண்டும்
 வெள்ளியாற் பொன்னால் விளங்கும் அவன்றன்
 ஒள்ளிய அருள்திரு உருஉன் டாக்கிப்
 பூசனை புரியப் புகன்றனர் பெரியோர்
 ஆசிலா மண்ணால் அமைத்தலும் தகுமால்
 பூசைசெய் திடும்இடம் புனிதமது ஆக்கி
 வாசமென் மலரின் மஞ்சரி தூக்கிக்
 கோடிகங் கோசிகங் கொடிவிதா னித்து
 நீடிய நூல்வளை நிறைகுடத்து இருத்தி
 விந்தைசேர் சித்தி விநாயகன் உருவைச்
 சிந்தனையின் நனைந்து தியானம் பண்ணி
 ஆவா கனமுதல் அர்க்கிய பாத்தியம்
 வாகா ராச மனம்வரை கொடுத்து
 ஐந்துஅமிர் தத்தால் அபிடேகித்துக்
 கந்தஞ் சாத்திக் கணேசமந் திரத்தால்
 ஈசுர புத்திரன் என்னுமந் திரத்தால்
 மாசகல் இரண்டு வத்திரஞ் சாத்திப்
 பொருந்துஉமை சுதனாப் புகலுமந் திரத்தாற்
 திருந்தும் பளிதத் தீபங் கொடுத்துப்
 பச்சுறுகு உடன்இரு பத்தொரு விதமாப்
 பத்திர புட்பம் பலபல கொணர்ந்தே
 உமாசுதன் கணாதிபன் உயர்கரி முகத்தோன்
 குமார குரவன் பாசாங் குசகரன்
 ஏக தந்தன் ஈசுரன் புத்திரன்
 ஆகு வாகனன் அருள்தரு விநாயகன்
 சர்வகா ரியமுந் தந்தருள் புரிவோன்
 ஏரம்ப மூர்த்தி என்னுநா மங்களால்

ஆரம் பத்துடன் அர்ச்சனை பண்ணி
 மோதகம் அப்பம் முதற்பணி காரந்
 தீதகன் மாங்கனி தீங்கத லிப்பழம்
 வருக்கை கபித்த மாதுளங் கனியொடு
 தரித்திடு நெட்டிலைத் தாழைமுப் புடைக்காய்
 பருப்புநெய் பொரிக்கறி பால்தயிர் போனகம்
 விருப்புள சுவைப்பொருள் மிகவும்முன் வைத்து
 உருத்திரப் பிரியஎன்று உரைக்குமந் திரத்தால்
 நிருத்தன் மகற்கு நிவேதனங் கொடுத்து
 நற்றவர் புகன்றநா னான்குஉப சாரமும்
 மற்றவன் திருவுள மகிழ்ந்திடச் செய்து
 எண்ணுந் தகுதி இருபிறப் பாளர்க்கு
 உண்ணுறு சுவைசே ரோதன நல்கிச்
 சந்தன முத்துத் தானந் தக்கிணை
 அந்தணர்க்கு ஈந்திட்டு அருச்சகன் தனக்குத்
 திருத்தகு விநாயகத் திருஉரு வத்தைத்
 தரித்தவத் திரத்துடன் தானமாக் கொடுத்து
 நைமித் திகம்என நவில்தரு மரபால்
 இம்முறை பூசனை யாவர்செய் தாலும்
 எண்ணிய கருமம் யாவையு முடிப்பர்
 திண்ணிய செருவிற் செயமிகப் பெறுவர்
 அரன்இவன் தன்னைமுன் அர்ச்சனை பண்ணிப்
 புரமொரு மூன்றும் பொடிபட எரித்தான்
 உருத்திரன் இவனை உபாசனை பண்ணி
 விருத்திரா சூரனை வென்றுகொன் றிட்டான்
 அகலிகை இவன் தாள் அர்ச்சனை பண்ணிப்
 பகர்தருங் கணவனைப் பரிவுடன் அடைந்தாள்
 தண்ணார் மதிமுகத் தாள்தம யந்தி
 அன்னாள் இவனை அர்ச்சனை பண்ணி

நண்ணார் பரவு நளனை அடைந்தாள்
 ஐங்கரக் கடவுளை அர்ச்சனை பண்ணி
 வெங்கத நிருதரை வேர்அறக் களைந்து
 தசரதன் மைந்தன் சீதையை அடைந்தான்
 பகிரதன் என்னும் பார்த்திவன் இவனை
 மகிதலந் தன்னின் மலர்கொடுஅர்ச் சித்து
 வரநதி தன்னை வைகத்து அழைத்தான்
 அட்டதே வதைகளும் அர்ச்சித்து இவனை
 அட்ட போகத்துடன் அமிர்தமும் பெற்றார்
 உருக்மணி என்னும் ஒண்டொடி தன்னைச்
 செருக்கொடு வவ்விச் சிசுபா லன்றான்
 கொண்டுபோம் அளவிற் குஞ்சர முகவனை
 வண்டுபாண் மிழற்றா மலர்கொடுஅர்ச் சித்துத்
 தாரியின் மறித்தவன் தன்னைப்புறங் கண்டு
 யாமும் அங் கவளை இன்புறப் பெற்றோம்
 புகர்முகக் கடவுளைப் பூசனை புரிந்து
 மிகமிக மனத்தில் விளைந்தன பெற்றார்
 இப்புவி தன்னில் எண்ணுதற் கரிதால்
 அப்படி நீவிரும் அவனைஅர்ச் சித்தால்
 எப்பொருள் விரும்பினீர் அப்பொருள் பெறுவீர்
 என்றுகற்று அறிந்தோன் எடுத்திவை உரைப்ப
 அன்றுமுதற் தருமனும் அனுசரும் இவனைப்
 பூசனை புரிந்துகட் புலன்இலான் மைந்தரை
 நாசனம் பண்ணி நராதிய ராகிச்
 சிந்தையில் நினைந்தவை செகத்தினிற் செயங்கொண்டு
 அந்தமில் செல்வத்து அரசியல் பெற்றார்
 ஈங்கிது நிற்க இவ்விர தத்தியல்
 ஓங்கிய காதைமற்று ஒன்றுஉரை செய்வோம்
 கஞ்சநான் முகன்தருங் காசிபன் புணர்ந்த

வஞ்சக மனத்தாள் மாயைதன் வயிற்றிற்
 சூரன் என்று ஒருவனுந் துணைவருந் தோன்றி
 ஆர்கலி சூழ்புவி அனைத்தையும் அளித்தே
 சீருடைச் சுவர்க்கத் திருவளங் கெடுத்தும்
 புரந்தரன் முதலிய புலவரை வருத்தியும்
 நிரந்தரந் தீய நெறிநடத் துதலால்
 ஆயிரங் கண்ணனும் அமரரும் முனிவரும்
 நீரிரங்கு எமக்கென நெடுங்கராங் கூப்பி
 இரசத் கிரிஉறை இறைவனை வணங்கி
 வரமிகுஞ் சூரன் வலிமைகள் உரைக்கச்
 சுடர்விடு வடிவேல் கரதலத்து ஏந்தும்
 புதல்வனைத் தருவோம் போமின் நீரென
 அமரர் கோனுக்கு அரன்விடை கொடுத்துச்
 சமர வேல்விழித் தையலுந் தானுங்
 கூடிய கல்வியிற் கூடாது ஊடலும்
 ஓடிய வானோர் ஒருங்குடன் கூடிப்
 பாவகன் தன்னைப் பரிவுடன் அழைத்துச்
 சூரன் செய்யுந் துயரம் எல்லாம்
 ஊரரவு அணிந்தோற்கு உரையென உரைப்பக்
 காமனை எரித்த கடவுள் என்று அஞ்சிப்
 பாவகன் பயமுறப் பயமுனக்கு ஏதென
 ஊற்றிடுங் கரதலத்து உன்னையே தரித்தான்
 நெற்றியின் நயனமும் நீயே ஆதலிற்
 குற்ற மடாது கூறுநீ சென்றென
 வானவர் மொழிய மற்றவன் தானுந்
 தானுமச் சபையிற் தரியா தேகி
 எமையா ளுடைய உமையா ளுடனே
 அமையா இன்பத்து அமர்ந்துஇனி திருந்த

பள்ளி மண்டபம் பாவகன் குறுகலும்
 ஒள்ளிய மடந்தை ஒதுங்கிநா ணுதலுந்
 தெள்ளிதிற் பரமனுந் தேயுவைக் கண்டே
 ஆறுமுகப் பிள்ளையை அவன்கையில் ஈதலும்
 விறயவன் பெற்ற வான்பொருள் போலச்
 சோதி நீண்முடிச் சுடரோன் கொணர்ந்து
 வாதராசன் மலர்க்கையிற் கொடுப்ப
 நீதியோடு நின்றுகை யேந்திப்
 போதநீள் வாயுவும் பொறுக்கஒண் ணாமற்
 தரும்புனர் கங்கை தன்கையிற் கொடுப்பத்
 தரும்புனர் கங்கையும் தாங்கஒண் ணாமற்
 பொருந்திரைச் சரவணப் பொய்கையில் வைப்பத்
 தண்ணார் வதனத் தாமரை ஆறுங்
 கண்ஆ றிரண்டுங் கரம்ஈ ராரும்
 தூண் எனத் திரண்ட தோள் ஈராரும்
 மாணயி லாதி வான்படை யுங்கொண்டு
 ஆறுமுகக் கடவுள்அங்கு அவதரித் திடலும்
 மறுகிய உம்பர் மகிழ்வுடன் கூடி
 அறுமீன் களைப்பால் அளித்திர் என்று அனுப்ப
 ஆங்கவர் முலையுண்டு அறுமுகன் தானும்
 ஓங்கிய வளர்ச்சி உற்றிடு நாளில்
 விமலனும் உமையும் விடையுக்கத் தாறு
 தலைமகன் இருந்த சரவணத் தடைந்து
 முரகலர் குழலுமை முலைப்பால் ஊட்ட
 இருவரும் இன்பால் எடுத்தெடுத்து அணைத்துத்
 தேவர்தம் படைக்குச் சேனா பதியெனக்
 காவல் கொண்டு அளிக்கக் கதிர்முடி சூட்டி
 அயில்வேல் முதற்பல ஆயுதங் கொடுத்துத்
 திசைளலாஞ் செல்லுந் தேரும்ஒன்று உதவிப்

பூதப் படைகள் புடைவரப் போய்நீ
 ஓதறும் அவுணரை ஒறுத்திடுஎன்று அனுப்ப
 இருளைப் பருகும் இரவியைப் போலத்
 தகவரென்று அவரைச் சமரிடை முருக்கிக்
 குருகுப் பேர்பெறுங் குன்றமுஞ் சூரன்
 மருமமுந் துளைபட வடிவேல் விடுத்தே
 யாவரும் வியப்புற இந்திரன் மகளாந்
 தேவகுஞ் சரியைத் திருமணம் புணர்ந்திட்டு
 அமரர் கோனுக்கு அமருலகு அளித்துக்
 குமர வேளுங் குவலயம் விளங்க
 அமராவதியில் அமர்ந்தினிது இருந்தான்
 சமர வேலுடைச் சண்முகன் வடிவுகண்டு
 அமரர் மாதர் அனைவரும் மயங்கி
 எண்டருங் கற்பினை இழந்தது கண்டே
 அண்டர் எல்லாம் அடைவுடன் கூடி
 மாதொரு பாகனை வந்தடி வணங்கி
 மருமலர்க் கடம்பன்எம் மாநகர் புகாமல்
 அருள்செய வேண்டுநீ அம்பிகா பதியென
 இமையவர் உரைப்ப இறையவன் தானுங்
 குமரனைக் கோபங் கொண்டுமுன் முனியக்
 காவல்கொண்டு எம்வினை கட்டறுத்து அருளுஞ்
 சேவலங் கொடியோன் தேசம் போகத்
 திருந்திழை உமையாள் அருந்துயர் எய்தி
 வருந்திமுன் நிற்க மங்கையைப் பார்த்து
 மங்கை நீதான் வருந்துதல் ஒழிகுதி
 அங்கையாற் சூதெறிந்து ஆடுவோம் வாவென
 வென்றதுந் தோற்றதும் விளம்புவார் யாரெனக்
 குன்றமென் முலையாள் கூறிய சமயம்
 புற்றரவு அணிந்த புனிதனைக் காணாஅங்கு

உற்றவன் திருமால் ஊழ்வினை வலியாற்
 சக்கிர பாணியைச் சான்றெனக் குறித்து
 மிக்கதோர் சூது விருப்புடன் ஆடச்
 சாயக நேருந் தடநெடுங் கருங்கண்
 நாயகி வெல்ல நாயகன் தோற்ப
 இன்பவாய் இதழ்உடை யான்வென் றேனென
 எம்பெரு மானும் யான்வென் றேனென
 ஒருவர்க் கொருவர் உத்தரம் பேசி
 இருவரும் சாட்சி இவனைக் கேட்ப
 மாமனை வதைத்த மான்முக நோக்கிக்
 காமனை எரித்தோன் கண்கடை காட்ட
 வென்ற நாயகி தோற்றாள் என்றும்
 தோற்ற நாயகன் வென்றான் என்றும்
 ஒன்றிய பொய்க்கரி உடன்அங்கு உரைப்பக்
 கன்றிய மனத்தொடு கவரியங்கு உருத்து
 நோக்கிநீ இருந்தும் நுவன்றிலை உண்மை
 வாக்கினில் ஒன்றாய் மனத்தினில் ஒன்றாய்
 மைக்கரி உரித்தோன் வதன நோக்கிப்
 பொய்க்கரி உரைத்த புன்மையி னாலே
 கனல்என வயிற்றிற் கடும்பசி கன்றற
 நிலமிசைக் குருட்டு நெட்டுடற் பாம்பாய்க்
 கடகரி முகத்துக் கடவுள்வீற்று இருக்கும்
 வடதரு நீழலிற் கிடவெனச் சபித்தாள்
 முளரிகள் பூத்த முகில்நிறத்து உருப்போய்த்
 துளவணி மருமனுந் துணைவிழி இழந்தே
 ஆண்டவரைக் கனத்தில் ஆயிரம் யோசனை
 நீண்டபைப் பாந்த நெட்டுடல் எடுத்து
 வளர்மருப்பு ஒன்றுடை வள்ளல்வீற்று இருக்குங்
 கிளர்ச்சினை ஆலின் கீழ்க்கிடந் தன்னால்

திரிகடக் கரியின் திருமுகக் கடவுளும்
 வழிபடும் அடியார் வல்வினை தீர்த்தே
 எழில்பெறு வடமரத் தின்கீழ் இருந்தான்
 கம்பமா முகத்துக் கடவுள்தன் பெருமையை
 அம்புவி யோருக்கு அறிவிப் போம்என
 உம்பர் உலகத்து ஓரெழு கன்னியர்
 தம்பநூல் ஏணியிற் தாரணி வந்து
 கரிமுகக் கடவுளைக் கைதொழுது ஏத்திக்
 கார்த்திகைக் கார்த்திகை கழிந்தபின் நாளில்
 ஆர்த்த கலிங்கத்து அணியிழை வாங்கி
 இருபத் தோர்இழை இன்புறுக் கட்டி
 ஒருபோது உண்டி உண்டுஒரு மனமாய்
 வேதத் தாதியும் பூமியில் எழுத்தும்
 ஆதவி நாயகற்கு ஆன எழுத்தும்
 மூன்றுஎழுத் ததனாள் மொழிந்தமந் திரமும்
 தேன்தருங்குமுலியர் சிந்தையுட் செபித்தே
 உரைதரு பதினாறு உபசா ரத்தால்
 வரைமகன் மதலையை வழிபாடு ஆற்றி
 இருபது நாளும் இப்படி நோற்று
 மற்றநாள் ஐங்கர மாமுகன் பிறந்த
 தற்றைநாட் சதயமும் ஆறாம் பக்கமுஞ்
 சேரும்அத் தினத்திற் தெளிபுனல் அடி
 வாரண முகத்தோன் வருபெருங் கோயில்
 சீபெற மெழுகித் திருவிளக்கு ஏற்றிக்
 குலவுபொற் கலைகள் கொடுவி தானித்து
 மலர்பல தொடுத்திடு மாலைகள் ஆற்றிக்
 கொலைபுரி வடிவேற் குகற்குமுன் வருகை
 மலைமுகக் கடவுளை மஞ்சனம் ஆட்டிப்
 பொற்கலை நன்னூற் பூந்துகில் சாத்திச்

சொற்பெறு சந்தனச் சுகந்தம் பூசிச்
 செருந்தி சண்பகஞ் செங்கழு நீரொடு
 குருந்து மல்லிகை கோபங்கொடு பிச்சி
 கருமுகை புன்னை கடிகமழ் பாதிரி
 மருவிரி ஞாழன் மகிழ்இரு வாட்சி
 தாமரை முல்லை தளைவிழ் கொன்றை
 பூமலர் நொச்சி பூத்தமைக் குவளை
 காந்தள் ஆத்தி கடம்புசெவ் வந்தி
 வாய்ந்தநல் எருக்கு மலர்க்கர வீரம்
 பச்சிலை நொச்சி படர்கொடி அறுகு
 முத்தளக் கூவிள முதலிய சாத்தித்
 தூபத் பங்கள் சுகம்பெறக் கொடுத்தே
 அப்பம் மோதகம் அவல்எள் ஞருண்டை
 முப்பழந் தேங்காய் முதிர்மொளிக் கரும்பு
 சீனிதேன் சர்க்கரை செவ்விள நீருடன்
 பால்நறு நெய்தயிர் பருப்புடன் போனகங்
 கற்பகக் கடவுள் களித்திடத் திருமுன்
 பொற்புறப் படைத்துப் பூசனை பண்ணி
 நோற்பது கண்டு நோலா திருந்த
 பாப்புரு வாகிய பஞ்சா யுதனும்
 யாப்புறு கொங்கையீர் யானுநோற் பேனென
 ஆங்கவன் தனக்கும் வேண்டுவது அளித்துப்
 பாங்கொடுஇவ் விரதம் பரிந்துநோற் பித்தார்
 அண்டர்நா யகனாம் ஐங்கர னருளால்
 விண்டுவும் பண்டுள வேடம் பெற்றே
 உஞ்சைமா நகர்புகுந்து உமையோடு விமலன்
 கஞ்சநாண் மலர்ப்பதங் கைதொழு திடலும்
 பஞ்சிமென் சீறடிப் பார்ப்பதி நெஞ்சின்
 வெஞ்சின மிகுந்து விமலனை நோக்கி

யான்இடுஞ் சாப நீங்கியது ஏனென
 மாநெடுங் கண்ணி மணிக்கதவு அடைப்ப
 இறையவன் இதற்குக் காரணம் ஏதென
 மறிகடற் துயிலும் மாயவன் உரைப்பான்
 பிறைமருப்பு ஒன்றுடைப் பிள்ளையன்று எனக்குத்
 தந்தருள் புரிந்த தவப்பயன் ஈதெனச்
 சிந்தை மகிழ்ந்து தேவர் தேவனும்
 பூங்கொடி அடைத்த பொற்றாழ் நீங்கச்
 சாங்குமுன் உரைத்த சக்கர பாணி
 இக்கதை சொல்ல அக்கணி சடையனும்
 மிக்க நல்ல விரதம் விருப்புட நோற்றபின்
 மாதுமை அடைந்த வன்றாழ் நீக்கி
 நாதனை நணுகிட நம்பனு நகைத்தான்
 நானோ வந்து நகையா னதுவெனத்
 தேனேர் மொழியாள் தெளியக் கூறென
 நன்மதி நுதலாய் நானிலந் தன்னில்
 உன்மகன் நோன்பின் உறுதி அறிந்து
 சிந்தை மகிழ்ந்து சிரித்தேன் யானென்
 அந்தமில் அரனை ஆயிழை வணங்கிப்
 பொருஞ்சூ ரறவேல் போக்கிய குமரன்
 வரும்படி யானும் வருத்தினோற் பேனென
 இறையவன் கதைசொல் ஏந்திழை நோற்றபின்
 குறமட மகளைக் குலமணம் புணர்ந்தோன்
 சூர்வடி வேலோன் தொல்வினை தீர்ந்து
 தாதுமை வண்டுமுந் தாமத் தானனை
 மாதுமை யானை வந்துகண் டனனே
 கண்ணநீ கண்ணிலாக் கட்செவி யாகெனத்
 தண்ணறுங் குழலுமை சாபம்இட் டதுவும்
 அக்குநீ றணியும் அரன்முதல் அளித்த

விக்கின விநாயக விரத நோற்று அதன்பின்
 சுடர்க்கதை ஏந்துந் துவள மாலையன்
 விடர்ப்பணி உருவம் விட்டுநீங் கியதும்
 பரிவுகொள் கூத்துடைப் பரமனு நோற்றுக்
 கவரிஅன்று அடைத்த கபாடந் திறந்ததும்
 வாசமென் குழலுடை மாதுமை நோற்பத்
 தேசம் போகிய செவ்வேள் வந்ததும்
 வானவர் நோற்று வரங்கள் பெற்றதும்
 நாரத முனிவன் நவின்றிடக் கேட்டே
 இந்நிலந் தன்னில் இவ்விர தத்தை
 மன்னவன் வச்சிர மாலிமுன் நோற்றுக்
 காயத் தெழுந்த கடும்பிணி தீர்ந்து
 மாயிரும் புவியின் மன்னனாய் வாழ்ந்து
 தடமுலைத் திலோத்தமை தனைமணம் புணர்ந்து
 மழவிடை போற்பல மைந்தரைப் பெற்றுக்
 கடைமுறை வெள்ளியங் கயிலையில் உற்றான்
 பரிவொடிவ் விரதம் பாரகந் தன்னில்
 விரைகமழ் நறுந்தார் விக்கிரமா தித்தன்
 மறிகடற் புவிபெற வருந்தி நோற்றிடுநாள்
 மற்றவன் காதன் மடவரல் ஒருத்தி
 இற்றிடும் இடையாள் இலக்கண சுந்தரி
 மெத்தஅன் புடன்இவ் விரதநோற் பேனென
 அத்தந் தன்னில் அணியிழை செறித்துச்
 சித்த மகிழ்ந்து சிலநாள் நோற்றபின்
 உற்ற நோன்பின் உறுதி மறந்து
 கட்டிய விழைமுயக் காரிகை அவிழ்த்து
 வற்றிய கொவ்வையின் மாடே போட
 ஆங்குது தழைத்தே அலருந் தளிருமாய்ப்
 பாங்குற ஓங்கிப் படர்வது கண்டு

வேப்பங் சேரியிற் போய்ச்சிறை இருந்த
 பூப்பயில் குழல்சேர் பொற்றொடி ஒருத்தி
 அவ்வியம் இல்லாள் அவ்இடந் தன்னிற்
 கொவ்வை அடகு கொய்வாள் குறுகி
 இழையது கிடப்பக் கண்டவள் எடுத்துக்
 குழைதவிழ் வரிவிழிக் கோதைகைக் கட்டி
 அப்பமோடு அடைக்காய் அவைபல வைத்துச்
 செப்பமுடனே திருந்திழை நோற்றிடக்
 கலிமுகத் தண்ணல் கருணை கூர்ந்து
 பண்டையில் இரட்டி பதம்அவளுக்கு அருளக்
 கொண்டுபோய் அரசனாங் கோயிலுள் வைத்தான்
 விக்கிரமா தித்தன் விழிதுயில் கொள்ள
 உக்கிர மானஉடை மணி கட்டித்
 தண்டையுஞ் சிலம்புந் தாளினின்று ஒலிப்பக்
 கொண்டல் போல்வருங் குஞ்சர முகத்தோன்
 மனமிகக் கலங்கு மன்னவன் தன்னிடங்
 கனவினில் வந்து காரண மாக
 இலக்கண சுந்தரி இம்மனை இருக்கிற்
 கலக்கம் வந்திடுங் கழித்திடு புறத்தெனத்
 துண்ணென எழுந்து துணைவியை நோக்கிக்
 கண்ணூறக் கண்ட கனவின் காரணம்
 அண்ணல் உரைத்திடும் அவ்வழி தன்னில்
 ஆனை குதிரை அவைபல மடிவுற
 மாநகர் கேடுறும் வகையது கண்டு
 இமைப்பொழுது இவளிங்கு இருக்கலா காதுஎன
 அயற்கடை யவனும் அகற்றிய பின்னர்
 வணிகன் தனது மனைபுகுந்து இருப்ப
 மணியும் முத்தும் வலியகல் லாய்விட
 அணியிழை தன்னை அவனும் அகற்ற

உழுவர்தம் மனையில் உற்றவள் இருப்ப
 வளர்பயிர் அழிந்து வளம்பல குன்ற
 அயன்மனை அவரும் அகற்றிய பின்னர்க்
 குயவன் மனையிற் கோற்றொடி செல்லக்
 குயக்கலம் உடைந்து கொள்ளை போக
 அயற்கடை அவனும் அகற்றிய பின்னர்த்
 தூசுதாய தாக்குந் தொழிலோர் மனைபுகத்
 தூசுகள் எல்லாந் துணிந்து வேறாகத்
 தூசரு மவளைத் தூரஞ் செய்ய
 மாலைக்காரன் வளமனை புகலும்
 மாலை பாம்பாம் வகையது கண்டு
 ஞாலமெல்லா நடுங்கவந்து உதித்தாய்
 சாலவும் பாவிநீ தான்யார் என்ன
 வெம்மன மிகவும் மேவி முனிவுறா
 அம்மனை அவனும் அகற்றிய பின்னர்
 அவ்வை தன்மனை அவள் புகுந்திருப்ப
 அவ்வை செல்லும் அகங்கள் தோறும்
 வைதனர் எறிந்தனர் மறியத் தள்ளினர்
 கைகொடு குற்றினர் கண்டோர் பழித்தனர்
 அவ்வை மிண்டுதன் அகமதிற் சென்று
 இவ்வகைக் கன்னிநீ யாரென வினாவக்
 காத்தாண்டு உலகு கருணையோடு ஆண்ட
 மாத்தாண்ட ராசன் மாமகள் ஒருத்தி
 எல்லார்க்கு மூத்தாள் இலக்கண சுந்தரி
 சொல்லுவிட கிரம சூரியன் மனையெனச்
 சீர்கெட இருந்த தெரிவையை நோக்கி
 நீரது கொண்டு நிலமெழு கிடுகெனச்
 சாணி எடுக்கத் தையலுஞ் சென்றாள்
 சாணி யுழுத்துத் தண்ணீர் வற்றிப்

பேணிய புழுவாய்ப் பெரிது தோன்ற
 மானேர் விழியாள் வருந்துதல் கண்டு
 தானே சென்று சாணி எடுத்துத்
 தண்ணீர் கொணர்ந்து தரைமெழுக் கிட்டு
 மண்ணிய வீட்டின் மணிவிளக் கேற்றிப்
 புத்தகம் எடுத்து வாவெனப் புகலப்
 புத்தகம் பாம்பாய்ப் பொருந்திநின்று ஆட
 மெத்தவுள் நடுங்கி வீழ்ந்தவள் கிடப்பக்
 கொவ்வையங் கனிவாய்க் கோதையை விலக்கி
 அவ்வை தானே அகமதிற் சென்று
 புத்தகம் எடுத்துப் பொருந்தப் பார்த்து
 வித்தக நம்பி விநாயக மூர்த்தி
 கற்பகப் பிள்ளைசெய் காரியம் இதுவென
 உத்தமி அவ்வை உணர்ந்துமுன் அறிந்து
 தவநெறி பிழைத்த தையலை நோக்கி
 நுவலரும் விநாயக நோன்புநோற் றிடுகெனக்
 கரத்து மூழிழைக் காப்பு காட்டி
 அப்பமும் அவனும் மாம்பல பண்டமுஞ்
 செப்பம தாகத் திருமுன் வைத்தே
 அவ்வை கதைசொல் ஆயிழை கேட்டு
 மத்தகக் களிற்றின் மகாவிர தத்தை
 வித்தக மாக விளங்கிழை நோற்றுக்
 கற்பக நம்பி கருணைபெற்று அதன் பின்
 சக்கர வாள் சைனியத் தோடு
 விக்கிரமா தித்தன் வேட்டையிற் சென்று
 தானுஞ் சேனையுந் தண்ணீர் விரும்பி
 எவ்வகை செய்வோம் எனஉளம் மெலிந்தே
 அவ்வை தன்மனை அங்கவர் அணுக
 எங்குந் தாகமும் இளைப்புங் கண்டு

செவ்வே அவற்றைத் தீர்க்க எண்ணி
 இலக்கண சுந்தரி என்பவள் தன்னை
 அப்பமும் நீரும் அரசற்கு அருளைச்
 செப்பிய அன்னை திருமொழிப் படியே
 உண்ணீர் கரகமும் ஒருபணி காரமும்
 பண்ணீர் மொழியார் பார்த்திபற்கு உதவ
 ஒப்பறு படையும் உயர்படை வேந்தனும்
 அப்பசி தீர் அருந்திய பின்னர்
 ஆனை குதிரை அவைகளும் உண்டுந்
 தானது தொலையாத் தன்மையைன் கண்டே
 இவ்வகை சமைத்தநீ யாரென வினவ
 மவ்வலங் குழலாள் மௌனமாய் நிற்ப
 அவ்வை தான்சென்று அரசர்க்கு உரைப்பாள்
 கணபதி நோன்பின் காரணங் காணிது
 குணமுடை இவளுன் குலமனை யாட்டி
 இலக்கண சுந்தரி என்று அவ்வை கூற
 மங்கையை நோக்கி மனமிக மகிழ்ந்து
 திங்கணீர் வெள்ளிச் சிவிகையில் ஏற்றிக்
 கொண்டுர் புகுந்தான் கொற்றர் வேந்தனும்
 ஒண்டொடி யாரில் உயர்பதம் உதவினன்
 சிந்திர நுதலார் சென்றுஅடி பணியச்
 சுந்தரி யிருந்தாள் சுகத்துடன் மகிழ்ந்தே.

தத்துவ ஞான திருவகவல்

ஆனைக் கன்றே ஐங்கர முடையாய்
 ஞானப் பொருளே நவமா மணியே
 அரனார் மகனே அரிதிரு மருகா
 பரஈஸ் பரிதன் பாலா வுனது

சீதக் களபச் செந்தாமரைப்பூம்
 பாதச் சிலம்பு பலவிசை பாட
 பொன்னரை ஞானும் பூந்துகி லாடையும்
 வன்ன மருங்கில் வளர்ந்தழ கெறிப்ப
 பேழை வயிறும் பெரும்பாரக் கோடும்
 வேழ முகமும் விளங்குசிந் தூரமும்
 அஞ்சுகரமும் அங்குச பாசமும்
 நெஞ்சிற் குடிகொண்ட நீல மேனியும்
 நான்ற வாயும் நாலிரு புயமும்
 மூன்று கண்ணும் மும்மதச் சுவடும்
 இரண்டு செவியும் இலங்கு பொன் முடியும்
 திரண்டமுப் புரிநூல் திகழொளி மார்பும்
 சொற்பதம் கடந்த தூரிய மெஞ்ஞான
 அற்புதம் நின்ற பற்பகக் களிநே
 முப்பழம் நுகரும் மூஷிக வாகன
 இப்பொழு தென்னை யாட்கொள வேண்டித்
 தாயா யெனக்குத் தானெழுந் தருளி
 மாயாப்பிறவி மயக்கம் அறுத்து
 திருந்திய முதலைந் தெழுத்துந் தெளிவாய்
 பொருந்தவே எந்தன் உளந்தனிற் புகுந்து
 குருவடி வாகிக் குவலையந் தன்னில்
 திருவடி வைத்துத் திறமிது பொருளென
 வாடா வகைத்தான் மகிழ்ந்தெனக் கருளிக்
 கோடா யுத்ததால் கொடுவினை களைந்தே
 உவட்டா உபதேசம் புகட்டி என் செவியில்
 தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையும் காட்டி
 ஐம்புலன் தன்னை அடக்கும் உபாயம்
 இன்புறு கருணையின் இனிதெனக் கருளி

கருவிகள் ஒருங்கும் கருத்தறிவித்து
 இருவினை தன்னை அறுத்திருள் கடிந்து
 தலமொரு நான்குந் தந்தெனக் கருளி
 மலமொரு மூன்றின் மயக்க மறுத்தே
 ஒன்பது வாயில் ஒரு மந்திரத்தால்
 ஐம்புலக் கதவை அடைப்பதுங் காட்டி
 ஆறாதாரத்து அங்குச நிலையும்
 பேரா நிறுத்திப் பேச்சுரை அறுத்தே
 இடை பிங்கலையின் எழுத்தறிவித்து
 கடையிற் சுழுமுனை கபாலமும் காட்டி
 மூன்று மண்டலத்தின் முட்டிய தூணின்
 நான்கு பாய்பின் நாவிலுணர்ந்தி
 குண்டலி யதனிற் கூடிய அசுபை
 விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட உரைத்து
 மூலதாரத்து மூண்டெழு கனலைக்
 காலா லெழுப்புங் கருத்தறி வித்தே
 அமுத சகாயன் குணத்தையுங் கூறி
 இடைச்சக்கரத்தின் ஈரெட்டு நிலையும்
 உடற்சக் கரத்தின் உறுப்பையுங் காட்டிச்
 சண்முக தூலமும் சதுர்முக சூகூடமும்
 என் முக மாக இனிதெனக் கருளிப்
 புரியட்ட காயம் புலப்பட எனக்குத்
 தெரியெட்டு நிலையும் தெரிசனப் படுத்தி
 கருத்தினிற் கபால வாயில் காட்டி
 இருத்தி முத்தி இனிதெனக் கருளி
 என்னை யறிவித்து எனக் கருளி
 முன்னை வினையின் முதலைக் களைந்தே
 வாக்கும் மனமும் இல்லா மனோலயம்
 தேக்கிய எந்தன் சிந்தை தெளிவித்து
 இருள்வெளி இரண்டுக்கு ஒன்றிடமென்ன

அருள்தரும் ஆனந்தத்து அழுத்தி என்செவியில்
 எல்லையில்லா ஆனந்தம் அளித்து
 அல்லல் கலைந்து அருள் வழிகாட்டி
 சத்தத் தினுள்ளே சதாசிவங் காட்டி
 சித்தத் தினுள்ளே சதாசிவங் காட்டி
 அணுவிற்கணுவாய் அப்பாலுக்கப்பாலாய்
 கணு முற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
 வேடமும் நீறும் விளங்க நிறுத்தி
 கூடுமெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி
 அஞ்சக் கரத்தின் அரும்பொருள் தன்னை
 நெஞ்சக் கருத்தின் நிலையறிவித்து
 தத்துவ நிலையைத் தந்தெனையாண்ட
 வித்தக விநாயக விரைகழல் சரணே!

துரிமைசேர் அகவல் ஓதினார்
 பொருளோடு தவமும் புகழும் பெறுவரே.

*****

போற்றி திரு அகவல்

அருள்புரிந் தருளும் அரசே போற்றி
 இருவினை துடைக்கும் இறைவா போற்றி
 மறைமுனி யொருவன் மாங்கனி கொணர்ந்து
 கறைமிடற் றிறைவன் கையிற் கொடுப்ப
 வேலனும் நீயும் விரும்பிமுன் நிற்ப
 காலனை யுதைத்தருள் கண்ணுதல் மூர்த்தி
 ஒருநொடி யதனில் உலகெலாம் வலமாய்
 வருமவர் தமக்கு வழங்குவோம் யாமென
 விரைவுடன் மயின்மிசை வேலோன் வருமுன்
 அரனைவலம்வந் தக்கனி வாங்கிய
 விரகுள விக்கின விநாயகா போற்றி
 கிழவியும் குதிரையும் காதமென்னும்
 பழமொழி நிறுத்திய பரமா போற்றி
 கிழவியும் குதிரையும் காதமென்னும்
 பழமொழி நிறுத்திய பரமா போற்றி
 முன்னடி தெரியாமுதல்வனைப் போற்றிப்
 பின்னடி தெரியாப் பெருங்கவிப் பெருமான்
 மண்மிசை வைத்துனை வாவியிற் செல்லக்
 கண்ணிலா னிவனென கரந்தவன் போகக்
 கரமிசை யேறிக் காணாதிரங்கி
 உரை தடுமாறி யுள்ளங் கலங்கிக்
 கூகூகணபதி கூகூ வென்னக்
 கூகூ வென்றருள் குன்றே போற்றி
 அப்பணி சடையோன் முப்புர மெரிக்க
 இப்புவி யதனை யிரத மாக்கி
 தினகரன் மதிசேர் சில்லி யாகப்
 பொருவரு மறைகளைப் புரவியாக
 சங்கைசேர் நான்முகன் சாரதியாக
 பங்கயற் கண்ணன் பகழியாக
 மலைசிலையாக வாசுகி நாணாய்
 நிலைபெற நிற்கும் நெடுந்தேர் தன்னில்
 விக்கினந் தீர்க்கும் விநாயக நமவென

சிக்கென விறைவன் சொப்பா தேறலின்
 தச்சுறச் சமைத்த தகைமணி நெடுந்தேர்
 அச்சுறுத் தருளு மரசே போற்றி
 வேதப் பொருளாம் விமலா போற்றி
 பூதப் படையுடை புனிதா போற்றி
 கரமைந் துடைய களிறே போற்றி
 பரமன் பயந்த பாலா போற்றி
 அகில மீன்றருள் அம்மை தனக்கு
 திருமக னாகிய செல்வா போற்றி
 அற்றவர்க் கருள்புரி அரசே போற்றி
 கற்றவர் மனதிற் காண்பாய் போற்றி
 பாசாங் குசங்கை பரித்தாய் போற்றி
 தேசார் மணிமுடித் தேவே போற்றி
 எழுநர கெழுபிறப் பறுப்பாய் போற்றி
 எழுமையு மெமக்கிங் கிரங்குவாய் போற்றி
 துளைசெறி வக்கிர துண்டா போற்றி
 வளநக ரொற்றை மருப்பா போற்றி
 வரமிகு மரிதிரு மருகா போற்றி
 சுரர்தொழு முருகன் துணைவா போற்றி
 நல்லவர் புகழும் நண்பா போற்றி
 வல்லபைக் குரிய மணாளா போற்றி
 கயமுகத் தவுணனைக் காய்ந்தாய் போற்றி
 வயமிகு முஷிக வாகனா போற்றி
 ஓங்காரத் தனி யுருவே போற்றி
 நீங்காக் கருணை நிமலா போற்றி
 துறவர் தமக்கொரு துணைவா போற்றி
 முறநிகர் தழைசெவி முதல்வா போற்றி
 துண்டாமா மதிபோற் றுலங்கிய கோட்டை
 கண்டக மாகக் கைதனிற் பிடித்து
 பண்டுபாரதப் பழங்கதை பசும்பொன்
 விண்டுவில் வரைந்த விமலா போற்றி
 போற்றி போற்றி புங்கவா போற்றி
 போற்றி போற்றி யுன் பொற்பாதம் போற்றி

திருச்சிற்றம்பலம்

தோத்திரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கற்பகத் தலைவாபோற்றி கருதுவோர் நண்பா போற்றி
நற்பதந் தருவாய்போற்றி நாயகக் களிறே போற்றி
பொற்கர மைந்தா போற்றி புகர்முகக் குன்றே போற்றி
அற்பமா வலியாய் போற்றி ஆகுவாகனனே போற்றி 1

அன்றுநீ தெய்வத்தேரை அச்சறுந் தருளி மீண்டே
நன்றியா லெவர்க்கு மூத்த நாயகக் களிறே போற்றி
மன்றல்கொள் மலர்கள்தாவி வணங்கினர் பிறவிமாற்றி
என்றுநின் பதங்கள் நல்கும் இறைவனே போற்றி போற்றி 2

தாண்டவம் புரிந்த ஈசன் தையலோ டிருப்ப வாங்கண்
மாண்டநற் றவத்தின்மிக்க மறைமுனி முன்னாளீந்த
ஈண்டுமாங் கனியைவேண்டி ஈசனைவலமாய் வந்த
நீண்டகைமுதல்வாவென்றும் நினைப்பவர் தலைவா போற்றி 3

கண்ணிலா வுலகில்வாழும் பொறுவிலா உயிர்கட்கெல்லாம்
தோற்றிநின் றருள்கள் நல்கும் தும்பிமா முகனே போற்றி
ஏற்றுவாகனமேல் வந்த இறையவன் மதலாய் போற்றி
தேற்றுநல் உமையாள்பெற்ற செல்வனே சிறுவா போற்றி 5

வாரணமுகத்தாய் போற்றி வானவர் தலைவா போற்றி
பூரணமாகி யெங்கும் பொலிவுறும் பதத்தாய் போற்றி
நாரணன் மருகாவேதம் நவின்றருள் இறைவா போற்றி
காரணப் பொருளே போற்றி எம் கடவுளே போற்றி போற்றி 6

அன்பொடு பரவிநாளும் அடிதொழு மடியார்க் கெல்லாம்
துன்பங்கள் வாராமல்என்றும் தோன்றிநின் றருள்வாய் போற்றி
மன்பெருங் கருணை நல்கும் மதகய முகனே போற்றி
பொன்பொலி சடையோனீன்ற புதல்வனே போற்றி போற்றி 7

செய்தர னீசன்பாற்போய் சிவலிங்கம் வாங்கவந்தாட்
பயமுடனிமையோருள்ளம் பதறிஐங்கரனைப் போற்றி
நயமுறப் பரிந்திர்ப் நாடியே நிசாசரன்கை
மயமுறு லிங்கமண்மேல் வைத்தருள் வரதா போற்றி 8

வையகந் தன்னில்நாளும் வணங்கினர்க் கருள்வாய்போற்றி
 மெய்யனே போற்றியன்பர் விமலனேபோற்றி யுந்தன்
 செய்யதாள் போற்றிபோற்றி திரிபுரஞ்செற்றாய் போற்றி
 ஐயனே எம்வினைகடர்த்து அஞ்சலென் றருள்செய்வாயே 9

வருக்கக் கோவை

அன்புடைக்	கடவுளர்க்	கணபதி	ஜெய ஜெய
ஆபத்த	கற்றும்	ஐங்கர	ஜெய ஜெய
இந்துச்	சடைமுடி	இறைவா	ஜெய ஜெய
ஈசன்	பெற்ற	எம்மான்	ஜெய ஜெய
உன்னிய	கருமம்	முடிப்பாய்	ஜெய ஜெய
ஊர்மனை	சந்தி	உகந்தாய்	ஜெய ஜெய
எம்பெரு	மானே	ஏகனே	ஜெய ஜெய
ஏழுசூலம்	தொழ	விருப்பாய்	ஜெய ஜெய
ஐயா	கணங்கட்	காதி	ஜெய ஜெய
ஒற்றை	மருப்பொன்	றுடையாய்	ஜெய ஜெய
ஓங்கிய	கரிமுக	முற்றாய்	ஜெய ஜெய
ஓளவிய	மில்லா	தவனே	ஜெய ஜெய
அ.கர	வணிந்த	ஆதி	ஜெய ஜெய
கண்மூன்	றுடைய	களிறே	ஜெய ஜெய
ஙப்போல்	மழுவொன்	றேந்தி	ஜெய ஜெய
சங்கரன்	தேரச்	சறுத்தாய்	ஜெய ஜெய
ஞயமுடை	வித்தக	நம்பி	ஜெய ஜெய
இடமுடை	விக்கி	நேசுரா	ஜெய ஜெய
இணங்கிய	அன்பர்க்	கினியாய்	ஜெய ஜெய
தத்துவ	முறைதரு	சாமீ	ஜெய ஜெய
நன்னெறி	வித்தக	நம்பீ	ஜெய ஜெய
பகிரதிக்	கினிய	பாலா	ஜெய ஜெய
மன்று	லாடி	மகனே	ஜெய ஜெய
இயக்கரைக்	களையும்	இறைவா	ஜெய ஜெய
அரவக்	கிண்கிணி	அணிவாய்	ஜெய ஜெய
இலகக்	கொம்பொன்	றேந்தி	ஜெய ஜெய
வஞ்சனப்	பழவினை	மாற்றுவாய்	ஜெய ஜெய
அழகிய	வேலனுக்	கண்ணா	ஜெய ஜெய
இளமத	யானை	முகத்தாய்	ஜெய ஜெய

இறக்கரி	சாடும்	இறைவா	ஜெய ஜெய
அனந்த	லாடும்	அரசே	ஜெய ஜெய
கரமைந்	துடைப்	கணபதி	ஜெய ஜெய
காமன்	பகைவன	காதல்	ஜெய ஜெய
கிரியிற்	பாரதந்	தீட்டினாய்	ஜெய ஜெய
கீழ்மை	யொழித்துக்	கிழர்வாய்	ஜெய ஜெய
குண்டப்	பண்டிக்	குருவே	ஜெய ஜெய
கூரிய	மும்மதக்	கோவே	ஜெய ஜெய
கெண்டையங்	கண்ணுமை	மகனே	ஜெய ஜெய
கேதாரப்	பிரிய	மானாய்	ஜெய ஜெய
கையிற்சக்கர		முடையாய்	ஜெய ஜெய
கொவ்வைக்	கனிவாய்	மதலாய்	ஜெய ஜெய
கோலக்	குடநிகர்	வயிற்றாய்	ஜெய ஜெய
கௌவைப்	பழவினை	தீர்ப்பாய்	ஜெய ஜெய
ஜெய ஜெய	கணபதி	ஜெய ஜெய	ஜெய ஜெய
ஜெய ஜெய	விக்கின	வினாயகா	ஜெய ஜெய

நூற்பயன்

பொன்னுமிதும் கல்விமிதும் புத்திரரோடு எப்பொருளும்
மன்னு நவமணியும் வந்து அணுகும் - உன்னி
ஒருக்கொம்பின் யானைமுக உத்தமனார் நோன்பின்
திருக்கதையைக் கேட்கச் சிறந்து.

பொற்பனைக்கை முக்கண் புகர்முகத்துப் பொன்மவுலிக்
கற்பகத்தின் நோன்பின் கதைதன்னைச் - சொற்பெருகக்
கற்றவரு நோற்றவருங் காதலித்துக் கேட்டவரும்
பெற்றிடுவர் கற்பகத்தின் பேறு.

வெள்ளை எருதுஏறும் வரிசடையோன் பெற்றுஎடுத்த
பிள்ளையார் நோன்பின் பெருங்கதையை - உள்படி
நோற்றார் மிகவாழ்வார் நோலாது அருகிருந்து
கேட்டோர்க்கும் வாராது கேடு.

சூலிலார் நோற்கிற் சுதரை மிகப்பெறுவார்
சாலமிகும் வெங்கலியார் தாம்போற்கில் - மேலைப்
பிறப்பதெல்லா நல்ல பெருஞ்செல்வம் எய்திச்
சிறப்பிலே வாழ்வார் சிறந்து.

வாழி

அருமறை வாழ்க வாழ்க ஆவுமந் தணரும் வாழ்க
மருமலி வுலகை யாழும் மன்னன்நீடுழி வாழ்க
திருமலி கணபதீசன் சிறந்தநற் கதையை அன்பால்
தருபுகழ் கற்றோர் கேட்டோர் தரணிமேல் வாழ்க வாழ்க

ஓம் ஸ்ரீ கணபதியே நம
ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி
இன்பமே சூழ்க! எல்லோரும் வாழ்க!

பிள்ளையார் கதை முற்றுப் பெற்றது.
- திருச்சிற்றம்பலம் -

கந்த சஷ்டி கவசம்

காப்ய

துதிப்போர்க்கு வல்வினை போம்
துன்பம்போம் நெஞ்சின்
பதிப்போர்க்குச் செல்வம்
பலித்துக் கதித்தோங்கும்
நிஷ்டையும் கைகூடும்
நிமலர் அருள்கந்தர்
சஷ்டி கவசந்தனை.

குறள் வெண்பா

அமரர் இடர்தீர் அமரம் புரிந்த
குமரனடி நெஞ்சே குறி.

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

சஷ்டியை நோக்கச் சரவண பவனார்
சிஷ்டருக் குதவும் செங்கதிர் வேலோன்
பாதம் இரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாடக் கிண்கிணி யாட
மையல் நடஞ்செயும் மயில்வா கனனார்

கையில் வேலால் எனை காக்கவென்று வந்து
வரவர வேலா யுதனார் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக
இந்திரன் முதலா எண்திசை போற்ற
மந்திர வடிவேல் வருக வருக

வாசவன் மருகா வருக வருக
நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக
நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக

சரவண பவனார் சடுதியில் வருக
ரஹண பவச ரரரர ரரர
ரிஹண பவச ரிரிரி ரிரிரி
விணபவ சரஹ வீரா நமோநம
நிபவ சரஹண நிறநிற நிறென

வசர ஹணபவ வருக வருக
அசுரர் குடிகெடுத்த ஐயா வருக
என்னை யாளும் இளையோன் கையில்
பன்னிரண் டாயுதம் பாசாங் குசமும்
பரந்த விழிகள் பன்னிரண்டிலங்க

விரைந்தெனைக் காக்க வேலோன் வருக
ஐயும் கிலியும் அடைவுடன் சௌவும்
உய்யொளி சௌவும் உயிரையுங் கிலியும்
கிலியுஞ் சௌவும் கிளரொளி ஐயும்
நிலைபெற் றென் முன் நித்தமும் ஒளிரும்

சண்முகன் நீயும் தனியொளி ஒவ்வும்
குண்டலியாம் சிவகுகன் தினம் வருக
ஆறு முகமும் அணிமுடி யாறும்
நீறிடும் நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
பன்னிரு கண்ணும் பவளச் செவ்வாயும்

நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
ஈராறு செவியில் இலகு குண்டலமும்
ஆறிரு திண்புயத் தழுகிய மார்பில்
பல்பூ ஷணமும் பதக்கமும் தரித்து
நன்மணி பூண்ட நவரத்ன மாலையும்

முப்புரி நூலும் முத்தணி மார்பும்
செப்பழ குடைய திருவயி றுந்தியும்
துவண்ட மருங்கில் சுடரொளிப் பட்டும்
நவரத்னம் பதித்த நற்சீராவும்
இருதொடையமுகும் இணைமுழந் தாளும்

திருவடி யதனில் சிலம்பொலி முழுங்க
செக்ககண செக்ககண செக்ககண செக்ககண
மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகண
நகநக நகநக நகநக நகென
டிகுகுண டிகுகு டிகுகுண டிகுண

ரரரர ரரரர ரரரர ரரர
ரிரிரி ரிரிரி ரிரிரி ரிரிரி
டுடுடு டுடுடு டுடுடு டுடுடு
டகுடகு டிகுகு டங்கு டங்கு
விந்து விந்து மயிலோன் விந்து

முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
எந்தனை யாளும் ஏரகச் செவ்வ
மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந்துதவும்
லாலா லாலா லாலா வேசமுட
லீலா லீலா லீலா வினோதனைன்று

உன்திரு வடியை உறுதியென் றெண்ணும்
என்தலை வைத்துன் இணையடி காக்க
என்னுயிர்க் குயிராம் இறைவன் காக்க
பன்னீரு விழியால் பாலனைக் காக்க
அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க

பொடிபனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க
கதிர்வேல் இரண்டு கண்ணினைக் காக்க
விதிசெவி இரண்டும் வேலவர் காக்க
நாசிகள் இரண்டும் நல்வேல் காக்க
பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க

முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க
செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க
கன்னம் இரண்டும் கதிர்வேல் காக்க
என்னிளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
மார்பை இரத்தின வடிவேல் காக்க

சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க
வடிவேல் இருதோள் வளம்பெறக் காக்க
பிடரிகள் இரண்டும் பெருவேல் காக்க
அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
பழுபதினாறும் பருவேல் காக்க

வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
சிறிநடை அழகுறச் செவ்வேல் காக்க
நாணாங் கயிற்றை நவ்வேல் காக்க
ஆண்குறி இரண்டும் அயில்வேல் காக்க
பிட்டம் இரண்டும் பெருவேல் காக்க

வட்டக் குதத்தை வல்வேல் காக்க
பணைத் தொடை இரண்டும் பருவேல் காக்க
கணைக்கால் முழுந்தால் கதிர்வேல் காக்க
ஐவிரல் அடியினை அருள்வேல் காக்க
கைகள் இரண்டும் கருணைவேல் காக்க

முன்கை இரண்டும் முரண்வேல் காக்க
பின்கை இரண்டும் பின்னவள் இருக்க
நாவில் ளரள்வதி நற்றுணை யாக
நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
முப்பால் நாடியை முனைவேல் காக்க

எப்பொழுதும் எனை எதிர்வேல் காக்க
அடியேன் வசனம் அசைவுள நேரம்
கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
வரும்பகல் தன்னில் வஜ்ரவேல் காக்க
அரையிருள் தன்னில் அனையவேல் காக்க

ஏமத்தில் ஜாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
தாமதம் நீங்கிச் சதுர்வேல் காக்க
காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
நோக்க நோக்க நொடியில் நோக்க
தாக்கத் தாக்க தடையறத் தாக்க

பார்க்கப் பார்க்கப் பாவம் பொடிபட
பில்லி சூனியம் பெரும்பகை அகல
வல்ல பூதம் வலாஷ்டிகப் பேய்கள்
அல்லற் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
பிள்ளைகள் தின்னும் புழக்கடை முனியும்

கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
பெண்களைத் தொடரும் பிரம ராகூதரும்
அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
இரிசி காட்டேரி இத்துன்ப சேனையும்
எல்லிலும் இருட்டிலும் எதிர்படும் அண்ணரும்

கனபூசை கொள்ளும் காளியோ டனைவரும்
விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்
தண்டியக் காரரும் சண்டாளர்களும்
என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந்து ஓடிட
ஆனை அடியினில் அரும்பா வைகளும்

பூனை மயிரும் பிள்ளைகள் என்பும்
நகமும் மயிரும் நீள்முடி மண்டையும்
பாவைகளுடனே பல கல சத்துடன்
மனையில் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
ஒட்டிய செருக்கும் ஒட்டிய பாவையும்

காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்
ஓதும் அஞ்சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
கால தூதர் எனைக் கண்டாற் கலங்கிட

அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
வாய்விட்டலறி மதிகெட் டோடப்
படியினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
கட்டுடனங்கம் கதறிடக் கட்டு
கட்டி உருட்டு கால்கை முறிய

கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
முட்டு முட்டு விழிகள் பிதூங்கிட
செக்குசெக்கு செதில் செதி லாக
சொக்கு சொக்கு சூர்ப்பகைச் சொக்கு
குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்

பற்று பற்று பகலவன் தணலெரி
தணலெரி தணலெரி தணலது வாசு
விடுவிடு வேலை வெருண்டது ஓட
புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
எலியும் கரடியும் இனித் தொடர்ந்தோடத்

தேளும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
கடிவிட விஷங்கள் கடுத்துய ரங்கம்
ஏறிய விஷங்கள் எளிதினில் இறங்க
ஒளிப்பும் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்
வாதம் சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்

சூலையம் குன்மம் சொக்குச் சிராங்கு
குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பிருதி
பக்கப் பிளவை படர்தொடை வாழை
கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
பற்குத் தரணை பருவரை யாப்பும்

எல்லாப் பிணியும் என்றனைக் கண்டால்
நில்லா தோட நீயெனக் கருள்வாய்
ஈரேழ் உலகமும் எனக்குறவாக
ஆணும் பெண்ணும் அனைவரும் எனக்கா
மண்ணாள் அரசரும் மகிழ்ந்துற வாகவும்

உன்னைத் துதிக்க உன்திரு நாமம்
சரவண பவனே சைலொளி பவனே
திரிபுர பவனே திகழொளி பவனே
பரிபுர பவனே பவமொளி பவனே
அரிதிரு மருகா அமரா பதியைக்

காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்
கந்தா குகனே கதிர்வேல வனே
கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
இடும்பனை அழித்த இனியவேல் முருகா
தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா

கதிர்கா மத்துறை கதிர்வேல் முருகா
பழனிப் பதிவாழ் பால குமரா
ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா
செந்தின் மா மாலையுறும் செங்கல்வராயா
சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசே

காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
என்னா விருக்க யான் உனைப் பாட
எனைத் தொடர்ந்திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
பாடினேன் ஆடினேன் பரவசமாக
ஆடினேன் ஆடினேன் ஆவினன் பூதியை

நேசமுடன் யான் நெற்றியில் அணியப்
பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
உன்பதம் பெறவே உன்னரு ளாக
அன்புடன் இரக்பி அன்னமும் சொர்ணமும்
மெத்த மெத்தாக வேலா யுதனார்

சித்தி பெற்றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
வாழ்க வாழ்க வடிவேல் முருகா
வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்

வாழ்க வாழ்க வாணரத் துவசம்
வாழ்க வாழ்க என் வறுமைகள் நீங்க
எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
எத்தனை அடியேன் எத்தனை செயினும்
பெற்றவன் நீகுரு பொறுப்பது உன்கடன்

பெற்றவள் குறமகள் பெற்றவளாமே
பிள்ளையென்று அன்பாய்ப் பிரியம் அளித்து
மைந்தன்என் மீதுன் மனமகிழ்ந் தருளித்
தஞ்சமென்று அடியார் அழைத்திட அருள் செய்
கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய

பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததைக்
காலையில் மாலையில் கருத்துடன் நாளும்
ஆசா ரத்துடன் அங்கம் துலக்கி
நேச முடனொரு நினைவது வாகிக்
கந்தர் சஷ்டி கவசம் இதனைச்

சிந்தை கலங்காது தியானிப்பவர்கள்
ஒருநாள் முப்பத்தாறுருக் கொண்டு
ஓதியே ஜபித்து உகந்து நீறணிய
அஷ்ட திக்குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
திசைமன்னர் எண்மர் சேர்ந்தங் கருளுவர்

மாற்றலர் எல்லாம் வந்து வணங்குவர்
நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை அளித்திடும்
நவமதன் எனவும் நல்லெழில் பெறுபவர்
எந்த நாளும் ஈரெட்டாய் வாழ்வர்
கந்தர்கை வேலாம் கவசத் தடியை

வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்
விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
பொல்லா தவரைப் பொடிப்பொடி யாக்கும்
நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
சர்வ சத்ரு சங்கா ரத்தடி

அறிந்தென துள்ளம் அஷ்டலக்ஷ்மிகளில்
வீரலக்ஷ்மிக்கு விருந்துணவாகச்
கூரபத்மாவைத் துணித்தகை யதனால்
இருபத் தேழ்வர்க்கு உவந்து அமுதளித்த
குருபரன் பழனிக் குன்றினில் இருக்கும்

சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
எனைத்தடுத்த தாட்கொள என்றன துள்ளம்
மேவிய வடிவறும் வேலவா போற்றி
தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி

திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
வெட்சி புனையும் வேளே போற்றி
உயர்கிரி கனக சபைக்கோ ரரசே

மயில்நட மிடுவோய் மரைடி சரணம்
சரணம் சரணம் சரவண பவ
ஓம்சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்

கௌரி காப்பு

விநாயகர் சூத்

முன்னின்று செய்யுள் முறையாய்ப் புனைவதற்கு
என்னின் றருள்செய் எலிவா கணப்பிள்ளாய்
சொற்குற்ற மொடு பொருட்குற்றம் சோர்வு தரும்
எற்குற்றமும் வாராமற்கா.

வேண்டுதற் கூறு

காப்பெடுக்க வந்தேனே கௌரியம்மாள் தாயாரே
காத்தென்னுனத் தேற்றிடுவாய் காளிமகா தேவியரே
காலமெல்லாம் நின்னரிய காப்பெடுத்தே வாழ்ந்திடுவேன்
எண்ணும் கருமம் இனிதாக முடித்திடுவாய்
பண்ணும் வினையாவும் பனிபோலப் போக்கிடுவாய்
உண்ணும் உணவாக உயிரினுக் குயிராக
என்றும் இருந்தே எனைக்காத்து வந்திடுவாய்
காடும் கடந்துவந்தேன் மலையும் கடந்து வந்தேன்
காளிமகா தேவியரே காப்பெனக்குத் தந்திடுவாய்
சூலம் கொண்டவளே சந்தர முகத்தவளே
அரியை உடையவளே அம்மாகாளி தாயே.
கொடியமகி ஷாசுரனைக் கூறு போட்டவளே
அசுரக் குணம்யாவும் அழிக்கும் சுடர்க்கொடியே
சிவனை நினைத்தல்லோ சீர்விரதம் நீயிருந்தாய்
பரனை நினைத்தல்லோ பதிவிரதம் நீயிருந்தாய்
அரனை நினைத்தல்லோ அம்மாநீ நோன்பிருந்தாய்
சங்கரனை எண்ணியல்லோ சங்கரி நீ நோன்பிருந்தாய்
ஐங்கரனை பெற்றவளே அன்று நீ நோன்பிருந்தாய்
விரதத்தைக் கண்டே விழித்தான் சிவனவனும்
அம்மா உமையனைத்தே அருள்மாரி பொழிந்தானே
வகைபாற்றுப் படலமிதை வழிவழியாய்க் காட்டிடுவீர்
நெறியறியாத் திகைப்போர்க்கு நெறிமுறையைக் காட்டிடுவாய்
காப்பைப் புனைந்துவிடு காலையம் ஓட்டிவிடு

நூலைப் புனைந்துவிடு நுண்ணறியை ஊட்டிவிடு
 வல்லமையைத் தந்துவிடு வையகத்தில் வாழ்விடு
 காளிமகா தேவியரே காப்பருளும் தேவியரே
 காப்பைப் புனைபவளே காப்பாய் இருப்பவளே
 நாடு செழிக்கவென்றே நற்காப்பு அருளமம்மா
 வீடு செழிக்கவென்றே விழைகாப்பு அருளமம்மா
 நல்வாழ்வு வாழ்வதற்கு நறுங்காப்பு அருளமம்மா
 அல்லல் அறப்பதற்கே அருட்காப்பு அருளமம்மா
 பிள்ளை அற்றவர்க்கு பெருங்காப்பு அருளமம்மா
 பூமணி மாமணியே புனிதவதி தாயவளே
 நான் விரும்பும் காப்பை நலமுடனே தாருமம்மா
 கல்வி சிறப்பதற்குக் கலைமகளே வாருமம்மா
 செல்வம் சிறப்பதற்கு திருமகளே வாருமம்மா
 வீரம் சிறப்பதற்கு வீரசக்தி தாருமம்மா
 பாட்டுடைத் தேவியரே பராசக்தி தாயவளே
 ஏட்டுடைத் தலைவியரே எல்லாம்மிகு வல்லமையே
 காப்பெடுக்க வந்தேனம்மா கனிவுடனே பாருமம்மா
 பால்பழங்கள் வெற்றிலைகள் பல்வகைத் திரவியங்கள்
 நானுமக்குத் தானேனம்மா நயந்தென்னைக் காருமம்மா
 காளிமகா தேவியரே காசினிக்கு வித்தவளே
 வித்தை விதைப்பவளே வினைகாக்கும் காப்பவளே
 எத்தால் வாழ்ந்திடுவோம் எல்லாம் உமதருளே
 காசினியில் வேற்றுமையை கணப்பொழுதே மாற்றிவிட்டால்
 ஏசலின்றி வாழ்ந்திடுவோம் ஏத்துபுகழ் தேவியளே
 காப்பெனக்குப் போட்டுவிட்டால் கல்மனது இளகிவிடும்
 ஞானம் பெருகிவரும் நல்வாழ்வு மிகுந்துவரும்
 தொடர்ந்து அணிவோர்க்கு தொட்டதெல்லாம் ஜெயமாகும்
 இசைந்து அணிவோர்க்கு நல்லதெல்லாம் பெருகிவரும்

நாள்கள் கோள்களெல்லாம் நலமுடனே இணைந்துவரும்
 சந்தனச் சாந்தவளே சங்கரியே சாந்தினியே
 குங்குமம் பூச்சவளே குலக்கொழுந்தே கௌரியம்மா
 காப்புக் கட்டிவிட்டு கடமை முடிந்ததென்று
 ஏப்பம் மிகவிட்டு என்றுமே இருந்தறியேன்
 நாளும் பொழுதிலெல்லாம் நறுங்காப்புக் கட்டதனில்
 பூவும் நீருமிட்டுப் போற்றி வணங்கிடுவேன்
 காலைப் பொழுதெழுந்து காப்பதனில் விழித்திடுவேன்
 ஞானச் செழுஞ்சுடரே காளியுன்னைக் காணுகின்றேன்
 காப்பெனக்குக் கையிலுண்டு கடமைகளைச் செய்திடுவேன்
 ஏய்ப்பவரைக் கண்டால் எரிமலைபோற் கனன்றிடுவேன்
 தீமைச் செயலெதுவும் தெரியாது செய்கையிலே
 காப்புக் கையிலிருந்து கண்திறந்து காட்டுமடி
 சொல்லற் கரிதான சோதிமிகு காப்பதனை
 இருபது நாள்வரையில் இசைவொரு விரதமிரு
 பக்தி மனதுடனே பரவி யணிவோர்க்கு
 சித்தியெல் லாந்தருவாள் சீர்பெருகு கௌரியவள்
 முத்திக்கு வழியுமுண்டு முக்கால உணர்வுமுண்டு
 எச்சகத்தி லோர்களெல்லாம் ஏற்றியெமைப் போற்றிடுவர்
 சொற்சக்தி பொருட்சக்தி துலங்கி வந்திடவே
 அச்சக்தி எல்லாம் அருள்வாள் கௌரியவள்
 கௌரிக் காப்பதனைக் காலம் தவறாமல்
 முறையாய் அணிந்துவர முன்வினைகள் நீங்கிவர
 ஞானம் ஓங்கிவர நல்லறிவு துலங்கிவர
 தேவிமகா காளியரே தெவிட்டாத தீங்கனியே
 காளியாய் வந்தமர்ந்த கௌரியே காப்பருளும்.

தேவாரம்

எல்லா உலகமும் ஆனாய் நீயே
ஏகம்ப மேவி இருந்தாய் நீயே
நல்லாரை நன்மை யறிவாய் நீயே
ஞானச சுடர்ஒளி விளக்காய் நின்றாய் நீயே
பொல்லாது என வினைகள் அறுப்பாய் நீயே
புகழ் சேவடி என்மேல் வைத்தாய் நீயே
செல்வாய் செல்வம் தருவாய் நீயே
திருவைகள் முகளாற் செம்பொற் சோதி.

திருவாசகம்

பாரொடு விண்ணாய் பரந்தளம் பரனே
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
சீரோடு பொலிவாய் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
ஆரொடு நோகேன் ஆர்கெடுத்த துரைக்கேன்
ஆண்ட நீ அருளிலை யானால்
வார்க்கடலுலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகுவென்ற ருள்புரியாயே.

திருவிசைப்பா

கற்றவர் விழுங்கும் கற்பகக் கனியை
கரையிலாக் கருணைமா கடலை
மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை
மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்
செற்றவர் புரங்கள் செற்ற எம் சிவனைத்
திருவீழி மிழலை வீற்றிருந்த
கொற்றவன் தன்னைக் கண்டு கண்டு உள்ளம்
குளிர என் கண் குளிர்ந்தனவே.

திருப்பல்லாண்டு

மண்ணுக தில்லை வளர்க நம் பக்த்தர்கள்
வஞ்சகர் போயகலப்
பொன்னின் செயமண்டபத்துள்ளேபுகுந்து
புவனியெல்லாம் விளங்க
அன்ன நடை மடவா ஞமைகோனடியோமுகம்
கருள் புரிந்து
பின்னைப் பிறவி யறுக்க நெறி தந்த
பித்தற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

பெரிய புராணம்

மற்றும் நீ வன்மை பேசி வன் தொண்டன் என்னும் நாமம்
பெற்றனை நமக்கும் அன்பிற் பெருகிய சிறப்பின் மிக்க
அர்ச்சனை பாட்டேயாகும். ஆதலால் மண்மேல் நம்மைச்
சொற்றமில் பாடு கென்றார் தூமறை பாடும் வாயார்.

திருப்புகழ்

கைத்தல நிறைகனி அப்பமோ டவல்பொரி	
கப்பிய கரிமுகன்,	அடிபேணிக்
கற்றிடு மடியவர் புத்தியி லுறைபவர்	
கற்பக மெனவினை,	கடிதேகும்
மத்தமும் மதியமும் வைத்திடு மரன்மகன்	
மற்பொரு திரள்புய,	மதயானை
மத்தள வயிறனை உத்தமி புதல்வனை	
மட்டவிழ் மலர்கொடு,	பணிவேனே
முத்தமி ளடைவினை முற்படு கிரிதனில்	
முற்பட எழுதிய,	முதல்வோனே
முப்புர மெரிசெய்த அச்சிவ னுறைரதம்	
அச்சது பொடி செய்த,	அதீதீரா
அத்துயர் அதுகொடு சுப்பிர மணிபடும்	
அப்புனம் அதனிடை,	இபமாகி.
அக்குற மகளுடன் அச்சிறு முருகனை	
அக்கண மண மருள்,	பெருமாளே.

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசு செய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான் மறை அறங்க ளோங்க நற்றவம் வேள்விமல்க
மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளிய

சிவபுராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

**தொல்லையிரும் பிறவிச் சூழந் தளைநீக்கி
அல்லல் அறுத்தானந்த மாக்கிதே எல்லை
மருவாநெறி அளிக்கும் வாதவூர் எங்கோன்
திருவாசக மென்னுந் தேன்.**

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்தான் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என் நெஞ்சில் நீங்காதான் தான் வாழ்க
கோகழியாண்ட குருமணிதன் தான் வாழ்க
ஆகம மாகிநின்ற றண்ணிப்பான் தான் வாழ்க
ஏகன் அனேகன் இறைவன் அடி வாழ்க

5

வேகம் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்சுகன்தன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்தன் பூங்களல்கள் வெல்க
கரங்குவிவார் ருண்மகிழுஞ் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரங்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன் கழல் வெல்க

10

ஈசனடி போற்றி எந்தை அடிபோற்றி
தேசனடி போற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமல னடிபோற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னனடி போற்றி
சீரார் பெருந்துறைநந் தேவனடி போற்றி

15

ஆராத இன்பம் அருளும் மலைபோற்றி
சிவன் அவன் என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவனருளாலே அவன்தான் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுராணந்தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பவன்யான்

20

கண்ணுதலான்தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி
விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
எண்ணி றந்து எல்லை யிலாதானே நின்றபெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமாறொன்றறியேன்

25

புல்லாகிப் பூடாய் புழுவாய் மரமாகிப்
 பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
 கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
 வல்லசுரராகி முனிவாய்த் தேவராய்ச்
 செல்லாஅ நின்ற வித் தாவர சங்கமத்துள் 30

எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன் எம்பெருமான்
 மெய்யேஉன் பொன்னடிகள் கண்டு இன்று வீடுற்றேன்
 உய்யஎன் உள்ளத்துள் ஓங்காரமாய் நின்ற
 மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
 ஐயா என ஓங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே 35

வெய்யாய் தணியாய் இயமானனாம் விமலா
 பொய்யாயினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி
 மெய்ஞ்ஞானமாகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
 எஞ்ஞானமில்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
 அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே 40

ஆக்கம் அளவிறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும்
 ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
 போக்குவா யென்னைப் புகுவிப்பாய் நிந்தொழும்பில்
 நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
 மாற்றும் மனம் கழிய நின்ற மறையோனே. 45

கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
 சிறந்தடியார் சிந்தையுள் தேனூறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்கனோர் ஐந்துடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த
 மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையோன் தன்னை 50

மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
 அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றால் கட்டிப்
 புறந்தோல் போர்த்தெங்கும் புழுவழுக்குக்கு மூடி
 மலஞ்சோரு மொன்பது வாயிற்குடிவை
 மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய 55

விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
 கலந்த அன்பாகிக் கசிந்துள் உருகும்
 நலந்தா னிலாத சிறியேற்குநல்கி
 நிலன்தன் மேல்வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
 நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத் 60

தாயிற் சிறந்ததயவான தத்துவனே
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்சுடரே
 தேசனே தேனார் அமுதே சிவபுரனே
 பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
 நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சங்கெடப்

65

பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
 ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
 ஓராதார் உள்ளத்தொளிக்கும் மொளியானே
 நீராய் உருக்கியென் ஆருயிராய் நின்றானே
 இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே

70

அன்பருக்கு அன்பனே யாவையுமாம் யல்லையுமாம்
 சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
 ஈர்தென்னை ஆட்கொண்ட ஏந்தை பெருமானே
 கூர்த்தமெஞ் ஞானத்தால் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின்

75

நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர்மிலாப் புண்ணியனே
 காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய போரெளியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தா மிக்காய்நின்ற
 தோற்றச் சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்

80

மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாந்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவே என்சிந்தனையுள்
 ஊற்றான உண்ணார் அமுதே உடையானே
 வேற்று விகார விடக்குடம்பின் உட்கிடப்ப
 ஆற்றேனெம் ஐயா அரனேயோ என்றென்று

85

போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டிக்கு வந்து வினைப்பிறவி சாரமே
 கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டளிக்க வல்லானே
 நள்ளிருளில் நட்டம் பயின்றாடும் நாதனே
 தில்லையுள் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே

90

அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஓவென்று
 சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடக்கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடக்கீழ்ப்
 பல்லோரும் ஏந்தப் பணிந்து.

95

திருச்சிற்றம்பலம்

நன்றி நவிலல்

“எந்நன்றி கொண்டாற்கும்
உய்வுண்டாம் உய்வில்லை செய்ந்நன்றி
கொன்ற மகற்கு”

என்ற வள்ளுவப் பெருமானின் வாக்கிற்கிணங்க எம்மை
விட்டுப் பிரிந்து இறைவனடி சேர்ந்த
எங்கள் குடும்பத் தலைவன்

அமரர். திரு. சாமீத்தம்பி வடிவேல் அவர்கள் சிவபதம்
அடைந்த செய்தி அறிந்து உடன் வந்து பலவழிகளிலும்
உதவி புரிந்தோருக்கும், கண்ணீர் அஞ்சலி பிரசுரங்கள்
வெளியிட்டோருக்கும், மலர்மாலைகள்
அணிவித்தவர்களுக்கும், மலர் வலயங்கள்
வைத்தவர்களுக்கும், உள்நாட்டில் இருந்தும், வெளிநாட்டில்
இருந்தும், நேரிலும் தொலைபேசி மூலமும் அனுதாபம்
தெரிவித்தும் ஆறுதல் கூறியோருக்கும், இறுதிச் சடங்கிலும்
பங்கு கொண்டு உதவிய உற்றார், உறவினர்,
நண்பர்களுக்கும், 31ம் நாள் கிரிகையிலும் மற்றும் ஆத்மா
சாந்தி பிரார்த்தனையிலும் கலந்து கொண்ட
அன்புக்குரியவர்களுக்கும், இன்னும் பல சந்தர்ப்பங்களில்
உதவிய அனைவர்க்கும் எம் மனமார்ந்த நன்றிகளைத்
தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

இங்ஙனம்
மனைவி, மகன், மருமகள்

இல. 138, சிவகுரு வீதி,
பெரியநீலாவணை-01A, கல்முனை.

கீதாசாரம்

எது நடந்ததோ

அது நன்றாகவே நடந்தது.

எது நடக்கிறதோ

அது நன்றாக நடக்கிறது.

எது நடக்க இருக்கிறதோ

அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்.

உன்னுடையதை எதை இழந்தாய்

எதற்காக நீ அழுகிறாய்?

எதை நீ கொண்டு வந்தாய்

அதை நீ இழப்பதற்கு?

எதை நீ படைத்திருந்தாய்

அது வீணாவதற்கு?

எதை நீ எடுத்துக் கொண்டாயோ

அது இங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.

எது இன்று உன்னுடையதோ

அது நாளை மற்றொருவருடையதாகும்.

மற்றொரு நாள் அது வேறொருவருடையதாகும்.

இதுவே உலக நியதியும்

எனது படைப்பின் சாராம்சமுமாகும்.

